

**VOORONTWERP
VAN ORDONNANTIE**

houdende instemming met:

Het Verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 96ste zitting in Genève op 14 juni 2007

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Op voorstel van de Minister van Externe Betrekkingen,

Na beraadslaging,

BESLUIT

De Minister van Financiën, Begroting, Openbaar Ambt, de Promotie van Meertaligheid en van het Imago van Brussel is ermee belast bij het Brussels Hoofdstedelijk Parlement het ontwerp van ordonnantie in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

Artikel 1. Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Art. 2:

Het Verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 96ste zitting in Genève op 14 juni 2007, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 3 :

De amendementen van de bijlagen, die zullen worden aangenomen overeenkomstig artikel 45 van het Verdrag, zullen volkomen gevolg hebben.

**AVANT-PROJET
D'ORDONNANCE**

portant assentiment à :

La Convention n° 188 sur le travail dans la pêche, adoptée par la Conférence internationale du Travail au cours de sa 96ème session à Genève le 14 juin 2007

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Sur la proposition du Ministre des Relations extérieures,

Après délibération,

ARRETE

Le Ministre des Finances, du Budget, de la Fonction publique, de la Promotion du Multilinguisme et de l'Image de Bruxelles est chargé de présenter au Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale, le projet d'ordonnance dont la teneur suit:

Article 1er. La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 39 de la Constitution.

Art. 2:

La Convention n° 188 sur le travail dans la pêche, adoptée par la Conférence internationale du Travail au cours de sa 96ème session à Genève le 14 juin 2007, sortira son plein et entier effet.

Art. 3 :

Les amendements des annexes, qui seront adoptés conformément l'article 45 de la Convention, sortiront leur plein et entier effet.

De Brusselse Regering brengt het Brussels Parlement op de hoogte van elk amendement van de bijlagen dat aangenomen wordt overeenkomstig artikel 45 van dit Verdrag.

Le Gouvernement bruxellois informe le Parlement bruxellois des amendements des annexes qui seront adoptés conformément l'article 45 de la Convention.

Brussel,

Bruxelles, le

De Minister-Voorzitter belast met Territoriale Ontwikkeling en Stadsvernieuwing, Toerisme, de promotie van het Imago van Brussel en Biculturele zaken van gewestelijk belang

Le Ministre-Président chargé du Développement territorial et de la Rénovation urbaine, du Tourisme, de la Promotion de l'Image de Bruxelles et du biculturel d'intérêt régional

Rudi VERVOORT

De Minister belast met Financiën, Begroting, Openbaar Ambt, de Promotie van Meertaligheid en van het Imago van Brussel

Le Ministre chargé des Finances, du Budget, de la Fonction publique, de la Promotion du Multilinguisme et de l'Image de Bruxelles

Sven GATZ

Voorontwerp van ordonnantie

houdende instemming met

Het Verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 96ste zitting op 14 juni 2007

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Inleiding

Het Verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector werd aangenomen op 14 juni 2007 en trad in werking op 16 november 2017.

De visserijsector is een belangrijke bron van werkgelegenheid, maar ook één van de gevaarlijkste arbeidsomgevingen. Het aantal ernstige arbeidsongevallen en dodelijke ongelukken ligt zeer hoog. Bovendien wordt deze sector vaak geconfronteerd met tal van misbruiken. Dit verdrag biedt vissers specifieke bescherming.

Het Verdrag bevat bindende voorschriften voor het aanpakken van de belangrijkste vraagstukken met betrekking tot werk aan boord van vissersvaartuigen, waaronder arbeidsveiligheid, gezondheid en medische zorg op zee en aan wal, rusttijden, schriftelijke arbeidsovereenkomsten en sociale zekerheidsbescherming. Daarnaast bevordert het Verdrag eerlijker mededingingsvoorwaarden voor eigenaars van vissersvaartuigen. Bovendien draagt het eveneens bij tot het voorkomen van onaanvaardbare vormen van arbeid voor alle vissers, met name gedwongen arbeid, mensenhandel, uitbuiting van migrantenarbeid en kinderarbeid.

De Staten die het Verdrag ratificeren, verbinden zich er ook toe een controle uit te oefenen op de vissersvaartuigen door middel van inspecties, verslagen, een opvolging van klachtenprocedures, sancties en corrigerende maatregelen.

De normen van het verdrag worden aangevuld door de aanbeveling (nr. 199). De aanbeveling is niet bindend, maar vult de bepalingen van het verdrag aan en geeft er inhoud aan.

Avant-projet d'ordonnance

portant assentiment à

La Convention n° 188 sur le travail dans la pêche, adoptée par la Conférence internationale du Travail lors de sa 96ème session le 14 juin 2007

EXPOSE DES MOTIFS

I. Introduction

La Convention n° 188 sur le travail dans la pêche a été adoptée le 14 juin 2007 et est entrée en vigueur le 16 novembre 2017.

Le secteur de la pêche est une importante source d'emploi, mais aussi l'un des environnements de travail les plus dangereux. Les accidents du travail graves et les décès sont très nombreux. En outre, ce secteur est souvent confronté à des pratiques abusives. La présente Convention offre une protection spécifique aux pêcheurs.

La Convention contient des règles contraignantes pour traiter les questions clés relatives au travail à bord des navires de pêche, notamment la sécurité au travail, la santé et les soins médicaux en mer et à terre, les périodes de repos, les contrats de travail écrits et la protection de la sécurité sociale. En outre, la Convention favorise des conditions de concurrence plus équitables pour les propriétaires de navires de pêche. De plus, elle contribue également à la prévention des formes inacceptables d'emploi pour tous les pêcheurs, en particulier le travail forcé, de la traite des êtres humains, de l'exploitation du travail des migrants et du travail des enfants.

Les États qui ratifient la Convention s'engagent également à exercer un contrôle sur les navires de pêche au moyen d'inspections, de rapports, de suivi des plaintes, de sanctions et de mesures correctives.

Les normes de la Convention sont complétées par la recommandation (n° 199). La recommandation n'est pas contraignante, mais elle vient compléter et concrétiser les dispositions de la Convention.

II. Inhoud

Deel I. Definities en toepassingsgebied (art. 1-5)

Artikel 1 omvat de algemene definities van de belangrijkste termen zoals 'commerciële visvangst', 'visser', 'vissersschip' en 'aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdienst'.

Artikel 2 bepaalt de draagwijdte van het verdrag dat van toepassing is, behoudens andersluidende bepaling, op alle vissers en op alle vissersvaartuigen die gebruikt worden voor de commerciële visvangst.

Artikel 3 biedt de lidstaten ruimte om, na overleg met de sociale partners en onder bepaalde omstandigheden, een beperkt aantal categorieën vissers of vissersvaartuigen (met name zij die opereren op de waterlopen, meren of de kanalen) uit te sluiten van de voorschriften van het verdrag of van sommige bepalingen ervan.

Artikel 4 bepaalt dat de lidstaten het verdrag kunnen bekrachtigen en geleidelijk alle geplande beschermingsmaatregelen ten uitvoer kunnen brengen. De geleidelijke tenuitvoerlegging maakt tijdelijk een gedeeltelijke toepassing mogelijk van sommige specifieke bepalingen van het verdrag, op voorwaarde dat de betreffende lidstaat de nodige maatregelen voorziet om die bepalingen binnen afzienbare tijd volledig toe te passen.

Artikel 5 houdt verband met het meetcriterium en de mogelijkheden waarover de lidstaten beschikken wanneer er overeenkomsten kunnen worden vastgesteld.

Deel II. Algemene beginselen (art. 6-8)

Artikel 6 voorziet dat het wetgevend proces moet bepaald worden om het verdrag ten uitvoer te leggen. Ongeacht het systeem dat wordt ingevoerd, moet een Lid, wanneer hij het verdrag bekrachtigt, alle maatregelen die hij heeft genomen om zich te kwijten van zijn uit dit verdrag voortvloeiende verplichtingen ten uitvoer leggen en op de naleving ervan toezien. Bovendien doet lid 2 het recht van de vissers gelden om alle bestaande gewoonten of overeenkomsten te blijven genieten, tussen

II. Contenu

Partie I: Définitions et champ d'application (articles 1 à 5)

L'article 1er contient des définitions générales des termes les plus importants, tels que "pêche commerciale", "pêcheur", "navire de pêche" et "service de recrutement et d'emploi".

L'article 2 définit le champ d'application de la convention qui s'applique, sauf disposition contraire, à tous les pêcheurs et à tous les navires de pêche engagés dans des opérations de pêche commerciale.

L'article 3 accorde une certaine souplesse aux États membres en leur permettant d'exclure, après consultation avec les partenaires sociaux et sous certaines conditions, des catégories limitées de pêcheurs ou de navires de pêche (notamment ceux opérant sur les cours d'eau, les lacs ou les canaux) des prescriptions de la convention ou de certaines de ses dispositions.

L'article 4 vise à faire en sorte que les États membres puissent ratifier la convention et appliquer progressivement l'ensemble des mesures de protection prévues. La mise en œuvre progressive permet temporairement l'application partielle de certaines dispositions spécifiques de la convention, sous réserve que l'État membre concerné prévoie les mesures nécessaires pour les appliquer pleinement dans un avenir prévisible.

L'article 5 concerne le critère de mesure et les options qui s'offrent aux États membres lorsque des équivalences peuvent être établies.

Partie II: Principes généraux (articles 6 à 8)

L'article 6 prévoit de déterminer le processus législatif pour implémenter la convention. Quel que soit le système en place, un État membre doit, lorsqu'il ratifie la convention, mettre en œuvre et faire respecter toutes les mesures qu'il a adoptées afin de s'acquitter de ses obligations aux termes de la convention. De plus, le paragraphe 2 fait valoir le droit des pêcheurs de continuer à bénéficier de toutes conditions existantes plus favorables, conclues entre armateurs et

de visserijreders en de vissers, die gunstiger zijn dan die welke in het verdrag zijn vastgesteld.

Artikel 7 bepaalt dat de lidstaten de bevoegde overheid of bevoegde overheden moet aanwijzen. Het gaat om alle overheden die gemachtigd zijn voor het uitvaardigen en doen naleven van regelgevingen, besluiten of andere voorschriften die bindend zijn op het domein bedoeld door de bepalingen van het verdrag. Zij moeten bovendien mechanismen instellen voor de coördinatie tussen de betreffende overheden en hun respectievelijke functies en verantwoordelijkheden vaststellen.

De verantwoordelijkheden van de reders, de kapiteins en de vissers komen aan bod in artikel 8. Alle partijen die invloed kunnen hebben op de veiligheid inzake exploitatie van een vissersvaartuig, waarbij de verantwoordelijkheid op het stuk van veiligheid niet enkel bij de eigenaar of de kapitein van het vissersvaartuig ligt; ook de bemanning moet de werkgerelateerde goede praktijken respecteren

Deel III. Minimumvereisten voor het werken aan boord van vissersvaartuigen (art. 9-12)

Artikel 9 legt de minimumleeftijd vast voor alle types werk aan boord van een visserijvaartuig waarvoor de leeftijd niet lager dan 16 jaar mag zijn. Er kan echter van die regel worden afgeweken en een minimumleeftijd van 15 jaar worden toegestaan voor personen die niet meer onderworpen zijn aan de nationale wetgeving i.v.m. de leerplicht en die een beroepsopleiding in de visserij volgen.

Het verdrag voorziet bovendien dat de bevoegde overheid personen van 15 jaar kan toestaan om licht werk te verrichten tijdens de schoolvakanties. De soorten werk die worden toegestaan, de voorwaarden waarin dat werk moet worden verricht en de rustpauzen die daarbij in acht moeten worden genomen, moeten bepaald worden na overleg met de sociale partners.

Het verdrag verbiedt de tewerkstelling van jongeren van minder dan 18 jaar voor werk dat hun gezondheid, veiligheid of moraliteit in gevaar kan brengen. Nachtarbeid is ook verboden voor vissers jonger dan 18 jaar.

pêcheurs, que celles prévues par la convention.

L'article 7 prévoit la désignation de l'autorité compétente ou des autorités compétentes par les États membres. Il s'agit de toute autorité habilitée à édicter et à faire respecter les règlements, arrêtés ou autres instructions ayant force obligatoire dans le domaine visé par la disposition de la convention. Ils doivent également établir des mécanismes de coordination entre les autorités concernées et définir leurs fonctions et responsabilités respectives.

Les responsabilités des armateurs, des patrons et des pêcheurs sont reprises à l'article 8. Chaque partie pouvant influencer sur la sécurité de l'exploitation d'un navire de pêche, la responsabilité de la sécurité n'incombe pas uniquement au propriétaire et au patron du navire de pêche; l'équipage doit aussi respecter les bonnes pratiques professionnelles

Partie III: Conditions minimales requises pour le travail à bord des navires de pêche (articles 9 à 12)

L'article 9 définit un âge minimum pour tout type de travail à bord d'un navire de pêche qui ne peut être inférieur à 16 ans. Toutefois, il est possible de déroger à cette règle et d'autoriser un âge minimum de 15 ans pour les personnes qui ne sont plus soumises à l'obligation de scolarité imposée par la législation nationale et qui suivent une formation professionnelle en matière de pêche.

La convention prévoit en outre la possibilité pour l'autorité compétente d'autoriser des personnes âgées de 15 ans à exécuter des travaux légers lors des vacances scolaires. Les types de travail autorisés, les conditions dans lesquelles ce travail sera entrepris et les périodes de repos requises devront être définis après consultation avec les partenaires sociaux.

La convention interdit l'emploi de jeunes de moins de 18 ans lorsque le travail risque de compromettre leur santé, leur sécurité ou leur moralité. Le travail de nuit est également interdit pour les pêcheurs de moins de 18 ans.

De artikelen 10, 11 en 12 bepalen de minimumvoorschriften in verband met het medisch onderzoek om te waarborgen en te bevestigen dat de vissers geschikt zijn om het fysiek zware werk aan boord van vissersvaartuigen uit te voeren. Het overheersende principe luidt dat de gezondheidstoestand van de visser moet vastgesteld worden alvorens die laatste de toestemming krijgt om aan boord van een vissersschip te gaan.

Deel IV. Dienstomstandigheden (art. 13-24)

De artikelen 13 en 14 behandelen de voorwaarden i.v.m. de uitrusting en de rusttijden van de vissers.

Artikel 15 bepaalt dat alle vissersvaartuigen aan boord over een bemanningslijst moeten beschikken.

De artikelen 16 tot 20 behandelen de arbeidsovereenkomst van de visser. Zij omvatten de verplichtingen voor de lidstaten om verschillende aspecten te reglementeren van de overeenkomsten van de vissers die werken aan boord van de onder hun vlag varende schepen. De arbeidsovereenkomst van de visser waarborgt dat zowel de visser als de visserijreder de voorwaarden waaronder de visser in dienst is genomen volledig begrijpen.

Artikel 21 behandelt de repatriëring van de vissers en somt de voorschriften, verplichtingen en rechten op van de lidstaten, de visserijreders en de vissers.

Artikel 22 betreft de aanwerving en bemiddeling van de vissers door de openbare en particuliere diensten en behandelt het inzetten van particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling in de visserijsector.

De artikelen 23 en 24 hebben betrekking op de uitbetaling van de vissers, artikel 23 houdt verband met de lonen terwijl artikel 24 betrekking heeft op de uitbetalingen.

Deel V. Accommodatie en voeding (art. 25-28)

Artikel 25 omvat een algemene regel volgens welke elke lidstaat maatregelen moet aannemen in verband met de accommodatie, de voeding en het drinkbaar water aan boord van de onder zijn vlag varende vissersschepen.

Les articles 10, 11 et 12 fixent les prescriptions minimales en matière d'examen médical afin de garantir et de certifier que les pêcheurs sont aptes à exécuter des travaux physiquement exigeants à bord des navires de pêche. Le principe prédominant est que l'état de santé d'un pêcheur doit être constaté avant que ce dernier ne soit autorisé à travailler à bord d'un navire de pêche.

Partie IV: Conditions de service (articles 13 à 24)

Les articles 13 et 14 concernent les conditions d'équipage et la durée du repos des pêcheurs.

L'article 15 établit la nécessité de disposer d'une liste d'équipage à bord de tout navire de pêche.

Les articles 16 à 20 traitent de l'accord d'engagement du pêcheur. Ils comportent des obligations pour les États membres afin de réglementer différents aspects des contrats dont sont titulaires les pêcheurs travaillant sur des navires qui battent leur pavillon. L'accord d'engagement du pêcheur garantit qu'à la fois le pêcheur et l'armateur à la pêche comprennent pleinement les conditions dans lesquelles le pêcheur est engagé.

L'article 21 traite du rapatriement des pêcheurs et énonce les prescriptions, obligations et droits des États, des armateurs à la pêche et des pêcheurs.

L'article 22 concerne le recrutement et le placement des pêcheurs par des services publics et privés, et aborde la question du recours à des agences d'emploi privées dans le secteur de la pêche.

Les articles 23 et 24 traitent du paiement des pêcheurs, l'article 23 se réfère aux salaires tandis que l'article 24 porte sur les paiements.

Partie V: Logement et alimentation (articles 25 à 28)

L'article 25 énonce une prescription générale selon laquelle tout État membre doit adopter des mesures relatives au logement, à la nourriture et à l'eau potable à bord de tous les navires de pêche battant son pavillon.

Artikel 26 omvat meer gedetailleerde voorschriften in verband met de accommodatie, die bepalen dat de accommodatie aan boord van voldoende kwaliteit en afmetingen moet zijn en dat zij fatsoenlijk uitgerust moet zijn voor de dienst van het vaartuig en voor de periode dat de vissers aan boord zijn.

Artikel 27 omvat meer gedetailleerde voorschriften over voeding en drinkbaar water. De voedingswaren en het drinkbaar water aan boord van de schepen moeten van een voldoende voedingswaarde, kwaliteit en in voldoende hoeveelheden beschikbaar zijn.

Artikel 28 bepaalt dat alle voornoemde maatregelen inzake accommodatie, voeding en drinkbaar water volledige uitwerking moeten geven aan bijlage III van het verdrag. Bijlage III bevat zeer gedetailleerde voorschriften over de accommodatie aan boord van vissersschepen.

Deel VI. Medische verzorging, bescherming van de gezondheid en sociale zekerheid (art. 29-39)

De artikelen 29 en 30 bepalen dat de lidstaten maatregelen moeten aannemen om de vissers medische verzorging te verstrekken aan boord, aan land of in een buitenlandse haven, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de plaats waar wordt gevestigd en de duur van de reis.

De artikelen 31 tot 33 behandelen de veiligheid en de gezondheid op het werk en de preventie van arbeidsongevallen. Omdat de vissers worden geconfronteerd met de bijzondere gevaren die voortvloeien uit hun activiteit, verplicht het verdrag de lidstaten om een wetgeving of andere maatregelen aan te nemen voor het behandelen van de aspecten veiligheid en gezondheid en om, uiteindelijk, een veiligheidscultuur aan boord van de visserijvaartuigen te bevorderen.

De artikelen 34 tot 37 houden verband met de sociale zekerheid. Omwille van de bijzondere aard van de visserijsector werden de bepalingen betreffende de bescherming van de vissers afzonderlijk vastgesteld. Het verdrag stelt een aantal bepalingen vast om ervoor te waken dat de vissers een gelijke en gepaste sociale zekerheid genieten.

De artikelen 38 en 39 houden verband met de bescherming bij werkgerelateerde ziekte,

L'article 26 comporte des prescriptions plus détaillées en matière de logement, de façon à ce que celui-ci soit d'une qualité et d'une taille suffisantes et qu'il soit équipé de façon adaptée au service du navire et à la durée du séjour des pêcheurs à bord.

Des prescriptions plus détaillées en matière de nourriture et d'eau potable figurent à l'article 27. La nourriture et l'eau potable à bord des navires doivent être d'une valeur nutritionnelle, d'une qualité et d'une quantité suffisantes.

L'article 28 prévoit que toutes les dispositions précitées en matière de logement, d'alimentation et d'eau potable doivent donner pleinement effet à l'annexe III de la convention. L'annexe III comprend des prescriptions très détaillées relatives au logement à bord des navires de pêche.

Partie VI: Soins médicaux, protection de la santé et la sécurité sociale (articles 29 à 39)

Les articles 29 et 30 prescrivent aux États membres d'adopter des mesures pour offrir aux pêcheurs des soins médicaux à bord, à terre ou dans un port étranger en tenant compte du nombre de pêcheurs à bord du navire, de la zone d'opération et de la durée du voyage.

Les articles 31 à 33 traitent de la sécurité et de la santé au travail ainsi que de la prévention des accidents du travail. Les pêcheurs étant confrontés à des dangers particuliers découlant de leur activité, la convention impose aux États de disposer d'une législation ou d'autres mesures visant à traiter les questions de sécurité et de santé et, en fin de compte, à promouvoir une culture de la sécurité à bord des navires de pêche.

Les articles 34 à 37 concernent la sécurité sociale. En raison des spécificités du secteur de la pêche, des dispositions relatives à la protection des pêcheurs ont été établies séparément. La convention établit un certain nombre de dispositions pour veiller à ce que les pêcheurs bénéficient de la sécurité sociale de manière égale et appropriée.

Les articles 38 et 39 traitent de la protection en cas de maladie, lésion ou décès liés au

verwonding of overlijden. De Lidstaten moeten de vissers bescherming garanderen in geval van werkgerelateerde ziekte, verwonding of overlijden en hiertoe maatregelen treffen.

Deel VI. Naleving en toepassing (art. 40-44)

Artikel 40 formuleert een algemeen beginsel op grond waarvan alle lidstaten een regeling moeten uitwerken om de naleving van de voorschriften van het verdrag te waarborgen en eventueel voorzien in inspecties, rapportering, een klachtenprocedure, opvolging alsook gepaste sancties en bijsturingmaatregelen.

Artikel 41 stelt dat, voor bepaalde vissersvaartuigen die langer dan drie dagen op zee blijven, de lidstaten moeten eisen dat zij een geldig document aan boord hebben, dat door de bevoegde overheid is afgegeven, dat bevestigt dat zij werden geïnspecteerd om na te gaan of zij conform de bepalingen zijn betreffende de levens- en werkomstandigheden aan boord.

Artikel 42 bepaalt dat de bevoegde overheid een voldoende aantal geschoolde inspecteurs moet aanstellen om voornoemde controles uit te voeren. De Lidstaat kan overheidsinstellingen of andere organisaties die hij als bevoegd en onafhankelijk erkent, de toestemming verlenen om deze inspecties uit te voeren en getuigschriften af te leveren. In alle gevallen blijft de lidstaat volledig verantwoordelijk voor de inspectie en het afleveren van de getuigschriften met betrekking tot de levens- en werkomstandigheden van de vissers aan boord van de onder zijn vlag varende vaartuigen.

Artikel 44 houdt verband met het principe van een "verbod op een gunstigere behandeling" dat wil waarborgen dat de vaartuigen die onder de vlag varen van een lidstaat die het verdrag niet bekrachtigd heeft, geen gunstigere behandeling genieten dan die welke geldt voor de vaartuigen die varen onder de vlag van een lidstaat die het verdrag wel bekrachtigd heeft. Het doel bestaat erin om vissersvaartuigen van een lidstaat die het verdrag bekrachtigd heeft te beschermen tegen de oneerlijke concurrentie van vaartuigen die varen onder de vlag van een lidstaat die het verdrag niet bekrachtigd heeft.

travail. Les États membres ont la responsabilité d'assurer aux pêcheurs une protection en cas de maladie, lésion ou décès liés au travail et doivent prévoir des mesures à ce sujet.

Partie VII: Respect et application (articles 40 à 44)

L'article 40 énonce un principe général selon lequel tout État membre devra se doter d'un système qui garantit le respect des prescriptions de la convention et éventuellement prévoir des inspections, des rapports, une procédure pour traiter les plaintes, un suivi ainsi que des sanctions et mesures correctives appropriées.

L'article 41 précise que pour certains navires de pêche passant plus de trois jours en mer, les États membres doivent exiger qu'ils disposent à bord d'un document valide délivré par l'autorité compétente attestant qu'ils ont été inspectés pour déterminer leur conformité avec les conditions de vie et de travail à bord.

L'article 42 indique que l'autorité compétente doit désigner des inspecteurs qualifiés et en nombre suffisant pour réaliser les contrôles précités. L'État membre peut autoriser des institutions publiques ou d'autres organismes dont il reconnaît la compétence et l'indépendance à effectuer ces inspections et délivrer des certificats. En tout état de cause, l'État membre conserve la pleine responsabilité de l'inspection et de la certification des conditions de vie et de travail des pêcheurs à bord des navires qui battent son pavillon.

L'article 44 énonce le principe d'"interdiction de traitement plus favorable", qui vise à s'assurer que les navires de pêche battant pavillon d'un État qui n'a pas ratifié la convention ne bénéficient pas d'un traitement plus favorable que celui accordé aux navires battant pavillon d'un État qui l'a ratifiée. L'objectif est de protéger les navires de pêche d'un État ayant ratifié la convention contre une concurrence déloyale des navires de pêche battant pavillon d'un État n'ayant pas ratifié la convention.

Deel VIII. Amendementen van de bijlagen I, II, en III (art. 45)

Onder voorbehoud van de desbetreffende bepalingen van dit verdrag, kan de Internationale Arbeidsconferentie de bijlagen I, II en III wijzigen. De raad van bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau kan een item op de agenda plaatsen van de Conferentie met het oog op voorstellen van wijziging vastgesteld door een tripartiete vergadering van deskundigen. Hiervoor is een twee derde meerderheid van de stemmen nodig, uitgebracht door de afgevaardigden van de verdragsluitende partijen op de Conferentie en waarbij ten minste de helft het verdrag heeft geratificeerd.

Elke aangenomen wijziging treedt zes maanden na aanneming in werking.

Deel IX. Slotbepalingen (artikelen 46-54)

De slotbepalingen betreffen onder andere de registratie, de inwerkingtreding, de opzegging, de informatieplicht en de officiële talen.

Bijlage 1. Gelijkwaardigheid der maten

Deze bijlage bevat richtlijnen met betrekking tot het meten van de lengte van vissersvaartuigen.

Bijlage 2. Arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij

Deze bijlage geeft een opsomming van de gegevens die een arbeidsovereenkomst moet inhouden.

Bijlage 3. Accommodatie aan boord van de vissersvaartuigen

Deze bijlage geeft een opsomming aan welke voorwaarden de (accommodatie van de) vissersvaartuigen moet voldoen. Zo worden bijvoorbeeld de grootte van de kajuiten en andere verblijfsruimtes, verwarming en ventilatie, het geluid, trillingen en andere omgevingsfactoren, de sanitaire installaties, de verlichting, enzoverder, behandeld.

III. Gemengd karakter

Tijdens zijn vergadering van 13 maart 2013 legde de Werkgroep gemengde verdragen (WGGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands

Partie VIII: Amendements des annexes I, II et III (article 45)

Sous réserve des dispositions pertinentes de la présente convention, la Conférence internationale du travail peut modifier les annexes I, II et III. Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail peut inscrire un point à l'ordre du jour de la Conférence en vue de proposer des amendements adoptés par une réunion tripartite d'experts. Cela nécessite une majorité des deux tiers des voix exprimées par les délégués de la Convention à la Conférence, dont au moins la moitié ont ratifié la Convention.

Chaque amendement adopté entre en vigueur six mois après son adoption.

Partie IX: Dispositions finales (articles 46 à 54)

Les dispositions finales traitent, entre autres, de l'enregistrement, de l'entrée en vigueur, de la dénonciation, des obligations d'information et des langues officielles.

Annexe 1 — Équivalence des mesures

La présente annexe contient des lignes directrices sur la mesure de la longueur des navires de pêche.

Annexe 2 — Accord de travail pour le service maritime de la pêche

Cette annexe énumère les informations à inclure dans un contrat de travail.

Annexe 3 — Hébergement à bord des navires de pêche

La présente annexe définit les conditions à remplir par (l'hébergement) des navires de pêche. Par exemple, la taille des cabines et autres enceintes, le chauffage et la ventilation, le bruit, les vibrations et autres facteurs environnementaux, les installations sanitaires, l'éclairage, etc. sont traités.

III. Caractère mixte

Lors de sa réunion du 13 mars 2013, le Groupe de travail traités mixtes (GTTM), organe consultatif de la Conférence Interministérielle de Politique Étrangère

Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale overheid als de gewesten zijn bevoegd.

De gewesten zijn bevoegd voor de arbeidsbemiddeling overeenkomstig artikel 6, §1, IV, 1° van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen. Bijgevolg zijn zij bevoegd voor de plaatsing van vissers en de organisatie van gespecialiseerde private arbeidsbemiddelingsbureaus voor de visserijsector zoals bedoeld in artikel 22 van het Verdrag.

De reglementering van de privé-tewerkstellingsagentschappen is gebaseerd op het IAO-Verdrag nr. 181 van 19 juni 1997 betreffende de privé-tewerkstellingsagentschappen, dat door België op 8 juni 2004 is geratificeerd en door het Parlement van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 26 juni 2003 is goedgekeurd.

Vandaag zijn de wettelijke bepalingen over privé-tewerkstellingsagentschappen opgenomen in de ordonnantie van 14 juli 2011 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Artikel 6, lid 2 van de ordonnantie bepaalt, onder de titel van algemene verplichtingen: *“Met het oog op een maximale bescherming van de werknemer kan de Regering de beroepssectoren of de categorieën van werknemers vaststellen waarvoor sommige soorten tewerkstellingsactiviteiten, zoals bepaald in artikel 3, verboden zijn. De Regering kan tevens, met het oog op een maximale bescherming van de werknemer, bijkomende voorwaarden opleggen per sector van beroepsactiviteiten, per categorie van werknemers of voor diezelfde soorten van tewerkstellingsactiviteiten”*.

Hiertoe bevat het besluit van 12 juli 2012 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering houdende de uitvoering van de ordonnantie van 14 juli 2011 betreffende het gemengd beheer van de arbeidsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest enkel een bepaling betreffende de plaatsing van zeevarenden, die in dit geval niet van toepassing is op de plaatsing van vissers.

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bezit de Brusselse gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling (Actiris) een specifiek bureau voor arbeidsbemiddeling voor dokwerkers. Er is geen bureau voor arbeidsbemiddeling opgericht voor vissers

(CIPE), a établi le caractère mixte. Tant le gouvernement fédéral que les régions sont compétents.

Les régions sont compétentes en matière de placement des travailleurs comme le prévoit l'article 6, §1er, IX, 1° de la loi spéciale de réformes institutionnelles. Elles sont par conséquent compétentes pour les placements des pêcheurs et de l'organisation des bureaux privés pour le placement spécialisé dans le secteur de la pêche, visés notamment par l'article 22 de la Convention.

La réglementation en matière d'agences d'emploi privées pour l'emploi est basée sur la Convention 181 de l'OIT du 19 juin 1997 concernant les agences d'emploi privées, ratifiée par la Belgique le 8 juin 2004 et approuvée par le Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale le 26 juin 2003.

A l'heure actuelle, les dispositions légales en matière d'agences d'emploi privées sont reprises au sein de l'ordonnance du 14 juillet 2011 relative à la gestion mixte du marché de l'emploi de la Région de Bruxelles-Capitale. L'article 6, alinéa 2 de l'ordonnance énonce, au titre des obligations générales que : *« en vue d'une protection maximale du travailleur, le Gouvernement peut déterminer les secteurs professionnels ou les catégories de travailleurs pour lesquels certains types d'activité d'emploi tels que définis à l'article 3 sont interdits. Le Gouvernement peut également, en vue d'une protection maximale du travailleur, imposer des conditions supplémentaires par secteur d'activités professionnelles, par catégorie de travailleurs ou pour ces mêmes types d'activités d'emploi »*.

A cet effet, l'arrêté du 12 juillet 2012 du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale portant exécution de l'ordonnance du 14 juillet 2011 relative à la gestion du marché de l'emploi dans la Région de Bruxelles-Capitale ne contient qu'une disposition relative au placement des marins qui ne s'applique pas, en l'espèce, au placements des pêcheurs.

En Région de Bruxelles-Capitale, l'Office régional bruxellois pour l'Emploi (Actiris), possède un bureau de placement qui concerne uniquement les Dockers. Aucun bureau de placement n'a été mis en place pour les pêcheurs.

De Minister-Voorzitter belast met Territoriale Ontwikkeling en Stadsvernieuwing, Toerisme, de promotie van het Imago van Brussel en Biculturele zaken van gewestelijk belang

Le Ministre-Président chargé du Développement territorial et de la Rénovation urbaine, du Tourisme, de la Promotion de l'Image de Bruxelles et du biculturel d'intérêt régional

Rudi VERVOORT

De Minister belast met Financiën, Begroting, Openbaar Ambt, de Promotie van Meertaligheid en van het Imago van Brussel

Le Ministre chargé des Finances, du Budget, de la Fonction publique, de la Promotion du Multilinguisme et de l'Image de Bruxelles

Sven GATZ

Verdrag nr. 188 betreffende het werk in de visserijsector

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Bijeengeroepen te Genève door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar bijeengekomen op 30 mei 2007 in haar zesennegentigste zitting,

Erkennende dat de mondialisering een grote invloed heeft op de visserijsector;

Kennis genomen hebbende van de IAO-verklaring betreffende de fundamentele beginselen en rechten op het werk, 1998,

Rekening houdende met de fundamentele rechten verankerd in de volgende internationale Arbeidsverdragen: het Verdrag betreffende gedwongen of verplichte arbeid, 1930 (nr. 29), het Verdrag betreffende de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en de bescherming van het vakverenigingsrecht, 1948 (nr. 87), het Verdrag betreffende de toepassing van de grondbeginselen van het recht van organisatie en collectief overleg, 1949 (nr. 98), het Verdrag betreffende de gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers voor arbeid van gelijke waarde, 1951 (nr. 100), het Verdrag betreffende de afschaffing van gedwongen arbeid, 1957 (nr. 105), het Verdrag betreffende discriminatie in beroep en beroepsuitoefening, 1958 (nr. 111), het Verdrag betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces, 1973 (nr. 138), en het Verdrag betreffende het verbod van de ergste vormen van kinderarbeid, 1999 (nr. 182);

Kennis genomen hebbende van de relevante instrumenten van de Internationale Arbeidsorganisatie, inzonderheid het Verdrag (nr. 155) en de Aanbeveling (nr. 164) betreffende arbeidsveiligheid, gezondheid en het arbeidsmilieu uit 1981 en het Verdrag (nr. 161) en de Aanbeveling (nr. 171) betreffende de Arbeidsgeneeskundige Diensten uit 1985 ;

Bovendien kennis genomen hebbende van het Verdrag (nr. 102) betreffende de (minimumnormen) Sociale Zekerheid uit 1952 en overwegende dat de bepalingen van artikel 77 van dat Verdrag geen belemmering mogen vormen voor de door de Leden ten behoeve van de vissers in het kader van sociale-zekerheidsregelingen ingestelde bescherming;

Erkennende dat de Internationale Arbeidsorganisatie de visserij, in vergelijking tot andere beroepen, een gevaarlijke activiteit vindt;

Eveneens kennis genomen hebbende van artikel 1, paragraaf 3 van het Verdrag (nr. 185) betreffende de identiteitsbewijzen van de zeevarenden (herzien) uit 2003 ;

Ervan uitgaande dat de kerntaak van de Organisatie in het bevorderen van fatsoenlijke arbeidsomstandigheden bestaat;

Ervan uitgaande dat het noodzakelijk is de rechten van de vissers in dat opzicht te beschermen en te bevorderen;

Verwijzende naar het Verdrag van de Verenigde Naties betreffende het recht van de zee, 1982;

Ermee rekening houdende dat het nodig is de volgende specifiek ten behoeve van de visserijsector door de Internationale Arbeidsconferentie aangenomen internationale verdragen te herzien, met name het verdrag (nr. 112) betreffende de minimumleeftijd (visserij) uit 1959, het verdrag (nr. 113) betreffende het geneeskundig onderzoek van de vissers uit 1959, het verdrag (nr. 114) betreffende de arbeidsovereenkomst van vissers uit 1959 en het verdrag (nr. 126) betreffende de accommodatie aan boord van vissersschepen uit 1966, ten einde deze instrumenten bij te werken en er wereldwijd meer vissers mee te bereiken, met name die welke werken aan boord van kleinere schepen;

Opmerkende dat het door dit verdrag nagestreefde doel erin bestaat te waarborgen dat de vissers aan boord van de vissersschepen kunnen beschikken over fatsoenlijke omstandigheden op het stuk van minimumvoorwaarden om het werk aan boord te verrichten, dienstvoorwaarden, accommodatie en voeding, bescherming van de veiligheid en de gezondheid op het werk, medische verzorging en sociale zekerheid;

Besloten hebbende diverse voorstellen aan te nemen betreffende het werk in de visserijsector, welke als vierde punt staan vermeld op de agenda van de zitting;

Besloten hebbende dat deze voorstellen de vorm zullen krijgen van een internationaal verdrag,

Neemt heden, de veertiende juni van het jaar tweeduizend en zeven, het volgende verdrag aan, dat kan worden aangehaald als het Verdrag betreffende het werk in de visserijsector, 2007.

DEEL 1. Definities en toepassingsgebied

Definities

Artikel 1

In dit Verdrag:

- i) staat “commerciële visvangst” voor alle visserijoperaties, met inbegrip van de visvangst in waterlopen, meren of kanalen, uitgezonderd wanneer het gaat om vissen voor het eigen levensonderhoud of om sportvissen;
- ii) staat “bevoegde overheid” voor de minister, de regeringsdienst of enige andere overheid, die voor het opstellen en handhaven van reglementen, besluiten of andere instructies met dwingende kracht inzake het door de verdragsbepaling bestreken domein gemachtigd zijn;
- iii) staat “overleg” voor het overleg tussen de bevoegde overheid en de representatieve betrokken werkgevers- en werknemersvertegenwoordigers, en inzonderheid met de representatieve visserijreders- en vissersorganisaties, als die bestaan;

- iv) staat “visserijreder” voor de eigenaar van een schip of voor enige andere persoon of organisatie, bij voorbeeld een zaakvoerder, een agent, een bareboat-bevrachter, die van de eigenaar de verantwoordelijkheid heeft gekregen voor de exploitatie van het schip en die bij het aanvaarden van die verantwoordelijkheid ook de taken en de verplichtingen van de visserijreders, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag, op zich heeft genomen, ongeacht het feit of andere organisaties of personen zich in zijn naam van sommige van die taken of verantwoordelijkheden kwijten;
- v) staat “visser” voor eender wie die in welke hoedanigheid ook is tewerkgesteld of aangeworven of een beroepsactiviteit uitoefent aan boord van een vissersschip, met inbegrip van de personen die aan boord werken in ruil voor een aandeel in de vangst, maar met uitsluiting van de loodsen, de bemanningen van marineschepen, de overige permanent in overheidsdienst werkende personen, de met werkzaamheden aan boord van vissersschepen belaste aan wal werkende personeelsleden en de visserijwaarnemers;
- vi) staat “arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de visserij” voor een arbeidsovereenkomst, aanwervingsovereenkomst of een andere gelijkaardige regeling, alsmede voor elke andere overeenkomst die de levens- en werkomstandigheden regelt van de vissers aan boord van de schepen;
- vii) staan “vissersschip of “schip” voor elk schip of elk vaartuig, ongeacht de aard of de vorm van eigendom, dat gebruikt wordt of voorbestemd is om te worden gebruikt voor de commerciële visserij;
- viii) staat “bruto tonnenmaat” voor de bruto tonnenmaat van een schip overeenkomstig de bepalingen van bijlage I bij het Internationaal Verdrag van 1969 betreffende meting van schepen of van eender welk instrument tot wijziging of vervanging daarvan;
- ix) staat “lengte” (L) voor 96 percent van de totale lengte op een waterlijn op 85 percent van de minst grote diepte van kielbalk tot dek, gemeten vanaf de kiellijn, of voor de lengte van de voorzijde van de voorsteven tot de aslijn van de roerschacht op die waterlijn, zo die groter is. Bij vaartuigen ontworpen met stuurmast, loopt de waterlijn waarop de lengte wordt gemeten parallel met de ontworpen waterlijn;
- x) staat “lengte over alles” (LOA) voor de afstand in rechte lijn parallel met de ontworpen waterlijn tussen het voorste punt van de boeg en het achterste punt van de achtersteven;
- xi) staat “aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdienst voor eender welke persoon, onderneming, instelling, agentschap of andere organisatie uit de particuliere of overheidssector, die actief is in het aanwerven van vissers voor rekening van, of het bemiddelen van vissers bij visserijreders;
- xii) staat “kapitein” voor de visser die op het vissersvaartuig het gezag voert.

Toepassingsgebied

Artikel 2

1. Behoudens andersluidende bepaling, geldt dit Verdrag voor alle vissers op alle voor de commerciële visvangst gebruikte vissersvaartuigen .
2. Wanneer twijfel bestaat of een vaartuig voor de commerciële visvangst wordt gebruikt, spreekt de bevoegde overheid zich hierover na overleg uit.
3. Elk Lid kan, na overleg, de bescherming geldend voor de op 24 meter lange of langere vaartuigen werkende vissers, uitbreiden tot zij die op kleinere vaartuigen zijn tewerkgesteld.

Artikel 3

1. Wanneer bij de tenuitvoerlegging van het Verdrag bijzondere substantiële problemen rijzen, omwille van de specifieke omstandigheden waarin de vissers moeten werken of de vissersschepen moeten worden bediend, kan een Lid na overleg

(a) in waterlopen, meren en kanalen vissende vissersschepen ;

(b) beperkte categorieën vissers of vissersvaartuigen

uitsluiten van de voorschriften van dit Verdrag of van sommige bepalingen daarvan .

2. In geval van uitsluiting zoals bedoeld in de voorgaande paragraaf, en indien zulks uitvoerbaar is, neemt de bevoegde overheid zonodig maatregelen om de in dit Verdrag bepaalde voorschriften geleidelijk uit te breiden tot de betrokken categorieën vissers of vissersvaartuigen.

3. Elk Lid dat dit Verdrag ratificeert moet:

a) in zijn eerste rapport aangaande de tenuitvoerlegging van dit Verdrag krachtens artikel 22 van de Statuten van de Internationale Arbeidsorganisatie:

i) de categorieën vissers of vissersvaartuigen aanstippen die bij toepassing van paragraaf 1 zijn uitgesloten;

ii) de redenen vermelden voor die uitsluiting en daarbij de respectievelijke standpunten geven van de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties en inzonderheid van de representatieve visserijreders- en vissersorganisaties, als die er zijn;

iii) de maatregelen beschrijven die zijn genomen voor het verlenen van een gelijkwaardige bescherming aan de uitgesloten categorieën;

b) in de daaropvolgende rapporten aangaande de tenuitvoerlegging van dit Verdrag, alle maatregelen beschrijven die genomen zijn overeenkomstig paragraaf 2.

Artikel 4

1. Wanneer het omwille van bijzondere substantiële problemen ten gevolge van een onvoldoende ontwikkelde infrastructuur of dito instellingen niet meteen mogelijk is voor een Lid alle in dit Verdrag voorgeschreven maatregelen ten uitvoer te leggen, kan het Lid overeenkomstig een overlegd plan geleidelijk alle of een deel van de volgende bepalingen ten uitvoer leggen:

a) artikel 10, paragraaf 1;

b) artikel 10, paragraaf 3, voor zover het gaat om schepen die langer dan 3 dagen op zee blijven;

c) artikel 15;

d) artikel 20;

e) artikel 33;

f) artikel 38;

2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op de vissersvaartuigen:

a) van een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter; of

b) die langer dan zeven dagen op zee blijven, of

- c) die gewoonlijk meer dan 200 zeemijl uit de kust van de Vlaggenstaat varen of actief zijn voorbij de rand van het continentaal plat, indien die verder uit de kust is gelegen; of
- d) die onderworpen zijn aan het toezicht van de Havenstaat overeenkomstig artikel 43 van het Verdrag, behalve wanneer dat toezicht door de Havenstaat het gevolg is van overmacht,

noch op de op die schepen tewerkgestelde vissers.

3. Elk Lid dat van de in paragraaf 1 verleende mogelijkheid gebruik maakt zal:

- (a) in zijn eerste, krachtens artikel 22 van de Statuten van de Internationale Arbeidsorganisatie aangaande de tenuitvoerlegging van dit Verdrag voorgelegde rapport :
 - i) aangeven welke voorzieningen van het Verdrag geleidelijk moeten worden ten uitvoer gelegd;
 - ii) de motieven toelichten en de respectievelijke standpunten van de betrokken representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, met name van de representatieve visserijreders- en vissersorganisaties, als die er zijn,
 - iii) het plan toelichten voor de geleidelijke tenuitvoerlegging ervan.
- (b) in zijn latere over de tenuitvoerlegging van het Verdrag uitgebrachte rapporten, de maatregelen beschrijven die zijn genomen om alle bepalingen van het Verdrag ten uitvoer te leggen.

Artikel 5

- 1) Voor de tenuitvoerlegging van dit Verdrag kan de bevoegde overheid, na overleg, beslissen als meetcriterium de “lengte over alles” (LOA) te gebruiken in plaats van de “lengte” (L), overeenkomstig de in bijlage I opgelegde gelijkwaardigheid. Bovendien kan de bevoegde overheid voor de in bijlage III van dit Verdrag gespecificeerde paragrafen, na overleg, beslissen om als meetcriterium de bruto tonnenmaat te gebruiken in plaats van de lengte (L) of de lengte over alles (LOA), overeenkomstig de in bijlage III opgelegde gelijkwaardigheid.
- 2) In de krachtens artikel 22 van de Statuten voorgelegde rapporten, licht het Lid de redenen toe waarom op grond van dit artikel tot een bepaalde keuze is beslist en welke opmerkingen bij het overleg daarover zijn gemaakt.

DEEL II Algemene beginselen

TENUITVOERLEGGING

Artikel 6

1. Elk Lid moet de wetten, reglementen of overige maatregelen die het heeft aangenomen om zich te kwijten van zijn uit dit Verdrag voortvloeiende verplichtingen betreffende de onder zijn bevoegdheid ressorterende vissers en vissersvaartuigen ten uitvoer leggen en op de naleving ervan toezien. De overige maatregelen kunnen bestaan uit collectieve arbeidsovereenkomsten, beslissingen van de rechtbank, scheidsrechterlijke uitspraken en andere met de nationale wet en praktijk conforme middelen.

2. Geen enkele bepaling van dit Verdrag zal wetten, uitspraken, gewoonten of overeenkomsten aantasten tussen de visserijreders en de vissers die gunstiger zijn dan die welke in dit Verdrag zijn bepaald.

Bevoegde overheid en coördinatie

Artikel 7

Elk Lid zal :

- (a) de bevoegde overheid of overheden aanwijzen ;
- (b) mechanismen instellen voor de coördinatie tussen de voor de visserijsector op lokaal en nationaal vlak relevante overheden, en zo nodig, hun functies en verantwoordelijkheden definiëren rekening houdend met hun complementariteit en de nationale omstandigheden en praktijk.

VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE VISSERIJREDERS, DE KAPITEINS EN DE VISSERS

Artikel 8

1. De visserijreder heeft de algemene verantwoordelijkheid er op toe te zien dat de kapitein over de nodige middelen en mankracht beschikt om zich van zijn verplichtingen krachtens dit Verdrag te kwijten.
2. De verantwoordelijkheid voor de veiligheid van de vissers aan boord en voor de veilige bediening van het vaartuig ligt bij de kapitein, onder andere maar niet uitsluitend, in de volgende domeinen:
 - a) het toezicht, dat moet worden uitgeoefend opdat de vissers in de mate van het mogelijke hun werk in de beste, de veiligste en de gezondste omstandigheden kunnen uitoefenen;
 - b) de organisatie van het werk van de vissers, waarbij de veiligheid en de gezondheid, met inbegrip van vermoeidheidspreventie, moeten worden gewaarborgd;
 - c) de voorziening aan boord in een sensibiliseringsopleiding inzake veiligheid en gezondheid op het werk;
 - d) de naleving van de veiligheidsnormen in de scheepvaart en bij de wachtbeurten en van de goede zeevaartpraktijken die daarop betrekking hebben.
3. De visserijreder mag de vrijheid van de kapitein niet beknotten voor het nemen van om het even welke beslissing, die volgens de professionele inschatting van deze laatste, onontbeerlijk is voor de veiligheid, de besturing of de exploitatie van het schip of voor de veiligheid van de vissers aan boord;
4. De vissers moeten de wettige bevelen van de kapitein en de geldende veiligheids- en gezondheidsmaatregelen naleven.

DEEL III. Vereiste minimumvoorwaarden voor het werk aan boord van visserijvaartuigen

MINIMUMLEEFTIJD

Artikel 9

1. De minimumleeftijd voor werk aan boord van visserijvaartuigen bedraagt 16 jaar. De bevoegde overheid kan echter een minimumleeftijd van 15 jaar toestaan voor de personen die niet meer onderworpen zijn aan de nationale wetgeving inzake de leerplicht en die een beroepsopleiding in de visserij volgen.
2. De bevoegde overheid kan overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk, toestaan dat personen van 15 jaar tijdens de schoolvakantie licht werk verrichten. In die gevallen bepaalt zij, na overleg, de soorten werk die worden toegestaan en schrijft zij de voorwaarden voor waarin dat werk moet worden verricht en de rustpauzen die daarbij moeten worden in acht genomen.
3. De minimumleeftijd waarop activiteiten aan boord van visserijvaartuigen mogen worden verricht die, vanwege hun aard of de omstandigheden waarin zij moeten worden verricht, de gezondheid, de veiligheid of de moraliteit van jongeren kunnen schaden, mag niet minder dan 18 jaar bedragen;
4. De soorten werk waarnaar in paragraaf 3 van dit artikel wordt verwezen worden bepaald in de nationale wetgeving of, na overleg, door de bevoegde overheid rekening houdend met de bestaande risico's en de geldende internationale normen;
5. Het verrichten van het in paragraaf 3 van dit artikel bedoelde werk vanaf de leeftijd van 16 jaar kan in de nationale wetgeving of, na overleg, via een beslissing van de bevoegde overheid slechts worden toegestaan op voorwaarde dat de veiligheid, de gezondheid of de moraliteit van de jongeren volkomen zijn gewaarborgd, dat zij specifiek en behoorlijk werden geïnstrueerd of dat zij een dito beroepsopleiding hebben gekregen en dat zij vóór hun inscheeping een basisopleiding inzake veiligheid hebben gevolgd;
6. Het is verboden een visser van minder dan 18 jaar aan te werven voor nachtarbeid. In dit artikel wordt "nacht" bepaald overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk. De nacht omvat een periode van ten minste negen opeenvolgende uren ingaand niet later dan middernacht en aflopend niet vroeger dan 5 uur 's morgens. De bevoegde overheid kan van de strikte toepassing van de beperking inzake nachtwerk afwijken:
 - a) wanneer anders de effectieve opleiding van de betrokken vissers, overeenkomstig de opgestelde opleidingsprogramma's en –schema's, in het gedrang zou komen;
 - b) wanneer de specifieke aard van een taak of van een erkende opleiding vereist dat vissers, die onder de afwijking vallen, nachtwerk verrichten en de overheid, na overleg, bepaalt dat het werk geen negatieve invloed zal hebben op hun gezondheid of welzijn;
7. Geen enkele bepaling van dit artikel beïnvloedt de verplichtingen van een Lidstaat, aangegaan naar aanleiding van de ratificatie van ongeacht welk ander internationaal Arbeidsverdrag.

MEDISCH ONDERZOEK

Artikel 10

1. Aan boord van een visserijvaartuig mogen geen vissers worden tewerkgesteld zonder geldig medisch getuigschrift waaruit blijkt dat zij geschikt zijn om hun taak te verrichten.
2. De bevoegde overheid kan, rekening houdend met de veiligheid en de gezondheid van de vissers, de afmetingen van het vaartuig, de beschikbaarheid van medische verzorging en van evacuatiemiddelen, de duur van de reis, de zone en het type van de visserijactiviteiten, na overleg, van paragraaf 1 van dit artikel afwijkingen toestaan.
3. De afwijkingen bedoeld in paragraaf 2 van dit artikel gelden niet voor vissers die werken op een visserijvaartuig met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter of dat gewoonlijk langer dan drie dagen op zee blijft. In dringende gevallen kan de bevoegde overheid de vissers voor een beperkte en vooraf bepaalde periode toestaan te werken op dergelijke vaartuigen, in afwachting dat zij een medische getuigschrift verwerven en op voorwaarde dat zij beschikken over een recent vervallen medisch getuigschrift.

Artikel 11

Elk Lid moet wetten, reglementen of andere maatregelen aannemen betreffende:

- a) de aard van de medische onderzoeken;
- b) de vorm en de inhoud van de medische getuigschriften;
- c) het afgeven van het medisch getuigschrift door behoorlijk gekwalificeerd medisch personeel of, in het geval van een getuigschrift inzake enkel het zicht, door een persoon die er door de overheid toe gemachtigd is om een dergelijk getuigschrift af te geven; deze personen moeten volledig onafhankelijk hun professioneel oordeel kunnen uitbrengen;
- d) de frequentie van de medische onderzoeken en de geldigheidsduur van de medische getuigschriften;
- e) het recht van een persoon om te worden heronderzocht door een andere, onafhankelijke, medisch geschoolde persoon wanneer hem of haar een medisch getuigschrift zou worden geweigerd of wanneer hem of haar beperkingen zouden worden opgelegd inzake het werk dat hij mag verrichten;
- f) de overige vereiste voorwaarden.

Artikel 12

Bovenop de in artikel 10 en 11 opgesomde voorschriften aan boord van een 24 of meer meter metend vaartuig of een vaartuig dat meer dan 3 dagen op zee blijft, gelden de volgende regels:

1. Op het medisch getuigschrift van de vissers moet staan vermeld:
 - a) dat het gehoor en het zicht van de betrokkene voldoende zijn rekening houdend met zijn taken op het vaartuig; en
 - b) dat de betrokkene geen enkel medisch probleem heeft dat door dienst op zee kan verergeren of waardoor hij of zij ongeschikt kan worden voor dat soort werk of dat de veiligheid of de gezondheid van andere personen aan boord in gevaar kan brengen.
2. Het medisch getuigschrift is maximum 2 jaar geldig, tenzij de visser jonger is dan 18 jaar. In dat geval bedraagt de maximum geldigheidsduur één jaar.

3. Wanneer de geldigheidsduur van het getuigschrift afloopt tijdens een reis, blijft het getuigschrift tot het einde van de reis geldig.

DEEL IV. DIENSTOMSTANDIGHEDEN

BEMANNING EN DUUR VAN DE RUSTPAUZE

Artikel 13

Ieder Lid moet wetten, reglementen en andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat de onder zijn vlag varende visserijreders er moeten op toezien dat:

- a) hun vaartuigen zijn bemand met voldoende talrijk en bekwaam personeel om de veilige vaart en de bediening van het vaartuig onder het gezag van een bekwaam kapitein te waarborgen;
- b) de vissers voldoende lange rustpauzen worden gegund ter waarborging van hun veiligheid en gezondheid.

Artikel 14

1. Bovenop de in artikel 13 opgesomde voorschriften moet de bevoegde overheid :
 - a) voor de vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, de minimumbemanning vastleggen om een veilige vaart van het vaartuig te waarborgen en preciseren hoeveel vissers er nodig zijn en over welke kwalificaties die moeten beschikken;
 - b) voor de vissersvaartuigen die langer dan drie dagen op zee blijven, ongeacht hun afmetingen, na overleg en met het oog op het beperken van vermoeidheid, een minimum rustduur vastleggen voor de vissers. Die rustduur mag niet minder bedragen dan :
 - i) tien uur per periode van 24 uur;
 - ii) 77 uur per periode van 7 dagen.
2. De bevoegde overheid kan, omwille van beperkte en precieze redenen, toestaan dat tijdelijk wordt afgeweken van de in lid b) van paragraaf 1 van dit artikel vastgestelde rustduur. In dat geval moet zij echter eisen dat zo snel mogelijk compenserende rustperiodes aan de vissers worden toegekend.
3. De bevoegde overheid kan, na overleg, voorschriften opleggen ter vervanging van die vastgelegd in paragraaf 1 en 2 van dit artikel. Deze voorschriften moeten echter over het geheel genomen gelijkwaardig zijn en de veiligheid en de gezondheid van de vissers niet in het gedrang brengen.
4. Geen enkele bepaling van dit artikel tast het recht van de kapitein van een vaartuig aan om van een visser te eisen dat die voldoende uren werkt ter waarborging van de onmiddellijke veiligheid van het vaartuig, de personen of de vangst aan boord van dat vaartuig of om hulp te verlenen aan andere op zee in nood verkerende vaartuigen of personen. Zonodig kan de kapitein de normale rusttijdregeling opschorten en eisen dat de vissers de nodige uren werken tot de toestand weer normaal is geworden. Zodra zulks mogelijk is, nadat de toestand weer normaal is geworden, zorgt de kapitein ervoor dat alle vissers die toch hebben gewerkt,

hoewel zij zich volgens de normale werktijdregeling in een rustperiode bevonden, een adequate rustperiode krijgen.

BEMANNINGSLIJST

Artikel 15

Elk vissersvaartuig moet aan boord over een bemanningslijst beschikken, waarvan één exemplaar vóór het vertrek van het vaartuig wordt overhandigd aan bevoegde personen aan wal of onmiddellijk na het vertrek naar de wal wordt doorgeseind. De bevoegde overheid moet bepalen aan wie, op welk moment en voor welk doel of doelen die informatie moet worden verstrekt.

ARBEIDSOVEREENKOMST WEGENS SCHEEPSDIENST VOOR DE ZEEVISSERIJ

Artikel 16

Elk Lid moet wetten, reglementen of andere maatregelen aannemen:

- a) waardoor de vissers aan boord van de onder zijn vlag varende schepen worden beschermd met een voor hen begrijpelijke arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst conform aan de bepalingen van dit Verdrag;
- b) waarin de minimumvermeldingen worden bepaald die in de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij, overeenkomstig de bepalingen van bijlage II moeten worden opgenomen

Artikel 17

Elk Lid moet wetten, reglementen of andere maatregelen aannemen inzake:

- a) de procedures die de visser in de mogelijkheid moeten stellen om de clausules uit zijn arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst te onderzoeken en zich daarover te beraden alvorens die te tekenen;
- b) zonodig, het bijhouden van de dienstenstaten van de vissers in het kader van deze arbeidsovereenkomst;
- c) de middelen ter regeling van de geschillen inzake de arbeidsovereenkomsten wegens scheepsdienst van de vissers.

Artikel 18

De arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij, waarvan de visser één exemplaar krijgt overhandigd, is beschikbaar aan boord, ter beschikking van de vissers en, overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk, van elke andere betrokken partij die daarom verzoekt.

Artikel 19

Artikel 16 tot 18 en bijlage II gelden niet voor de eigenaar van een vaartuig dat hij eigenhandig uitbaat.

Artikel 20

Het is de visserijreder die er moet op toezien dat elke visser over een gezamenlijk door de visser zelf en de visserijreder of door een gemachtigd vertegenwoordiger van deze laatste (of wanneer de visser niet door de visserijreder wordt tewerkgesteld of aangenomen, moet de visserijreder het bewijs kunnen voorleggen van een contractuele regeling of een equivalent daarvan) ondertekende schriftelijke arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst beschikt, waarin in fatsoenlijke levens- en werkomstandigheden aan boord van het schip, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag, wordt voorzien.

REPATRIERING

Artikel 21

1. De Leden moeten erop toezien dat de vissers aan boord van een onder hun vlag varende vissersvaartuig dat in een buitenlandse haven aanmeert, recht hebben op repatriëring wanneer hun arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst is afgelopen, of wanneer de visser of de visserijreder ze wegens gegronde redenen heeft beëindigd, of wanneer de visser niet meer in staat is zich van de taken te kwijten die hem overeenkomstig de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst waren toebedeeld of wanneer van hem, gelet op de omstandigheden, niet kan worden verwacht dat hij die taken uitvoert. Deze bepaling geldt ook voor de vissers van een dergelijk vaartuig die wegens diezelfde redenen van het vaartuig naar een buitenlandse haven worden overgebracht.
2. De kosten voor de repatriëring bedoeld in paragraaf 1 van dit artikel vallen ten laste van de visserijreder, behalve wanneer de visser, overeenkomstig de nationale wetgeving of andere geldende bepalingen, schuldig zou zijn bevonden aan een ernstige tekortkoming bij de tenuitvoerlegging van zijn arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst.
3. De Leden moeten, in hun wetgeving of op een andere wijze, bepalen welke precieze omstandigheden recht geven op een repatriëring, welke voor de in paragraaf 1 bedoelde vissers de maximum dienstperiode is die recht geeft op repatriëring, en welke de bestemmingen zijn waar zij naartoe kunnen worden gerepatriëerd.
4. Indien een visserijreder de in dit artikel bedoelde repatriëring verzuimt, moet het Lid onder wiens vlag het schip vaart voor de repatriëring zorgen en de kostprijs daarvan verhalen op de visserijreder.
5. De nationale wetgeving mag geen beletsel vormen voor het recht van de visserijreder om de kosten van de repatriëring uit hoofde van contractuele regelingen te recupereren bij derden.

AANWERVING EN BEMIDDELING

Artikel 22

Aanwerving en bemiddeling van vissers

1. Elk Lid dat een overheidsdienst voor de aanwerving en de arbeidsbemiddeling van vissers heeft opgezet moet erop toezien dat die dienst een onderdeel is van de voor alle werknemers en werkgevers toegankelijke openbare Tewerkstellingsdienst of daarmee samenwerkt.
2. De particuliere aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten voor vissers gevestigd op het grondgebied van een Lidstaat moeten hun activiteiten uitoefenen volgens een licentiesysteem of een systeem van genormaliseerde erkenning of een andere vorm van reglementering, die pas worden ingesteld, instandgehouden of gewijzigd na overleg.
3. Elk Lid moet via de wetgeving of via andere maatregelen:
 - a) verbieden dat de aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdiensten gebruik maken van middelen, mechanismen of lijsten die bedoeld zijn om de vissers te beletten of te ontraden in dienst te worden genomen;
 - b) verbieden voor de aanwerving of de arbeidsbemiddeling honoraria of andere kosten, geheel of gedeeltelijk, direct of indirect aan de vissers aan te rekenen;
 - c) vastleggen onder welke voorwaarden een licentie, een erkenning of ongeacht welke andere vergunning van een particuliere aanwervings- en arbeidsbemiddelingsdienst in geval van overtreding van de relevante wetgeving kan worden opgeschort of ingetrokken en preciseren onder welke voorwaarden de voornoemde particuliere diensten hun activiteiten mogen uitoefenen.

Particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling

4. Elk Lid dat het IAO-verdrag (nr. 181) inzake de particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, 1997 heeft geratificeerd, kan sommige verantwoordelijkheden van dit Verdrag toevertrouwen aan particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, die de diensten verlenen bedoeld in lid b) van paragraaf 1 van artikel 1 van het voornoemde Verdrag. De respectievelijke verantwoordelijkheden van die particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling en van de visserijreder, die in de zin van dat Verdrag de “gebruikende firma” zijn, worden vastgelegd en verdeeld overeenkomstig artikel 12 van datzelfde Verdrag. Een dergelijk Lid moet de wetten, de reglementen of andere maatregelen aannemen, zodat de toewijzing van de respectievelijke verantwoordelijkheden of verplichtingen aan de particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling –die de diensten verlenen - en aan de “gebruikende firma’s”, overeenkomstig dit Verdrag, de vissers niet belet ten aanzien van een vissersvaartuig retentierecht te laten gelden.
5. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 4 is de visserijreder verantwoordelijk wanneer het particuliere bureau voor arbeidsbemiddeling zijn verplichtingen niet nakomt ten aanzien van de visser, voor wie hij, in het kader van verdrag nr. 181 inzake de particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, 1997, de “gebruikende firma” is.
6. Geen enkele bepaling van dit Verdrag kan worden geïnterpreteerd als voor een Lid de verplichting inhoudend om in zijn visserijsector het inzetten van particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling, zoals bedoeld in paragraaf 4 van dit artikel, toe te staan.

BETALING VAN DE VISSERS

Artikel 23

Elk Lid neemt, na overleg, een wetgeving of andere maatregelen aan waarin wordt voorgeschreven dat de vissers die een loon ontvangen maandelijks of op andere geregelde tijdstippen worden betaald.

Artikel 24

Elk Lid moet eisen dat de vissers aan boord van vissersvaartuigen de middelen krijgen om kosteloos het hen uitbetaalde loon of een gedeelte daarvan, de voorschotten inbegrepen, aan hun familie over te maken.

DEEL V. ACCOMMODATIE EN VOEDING

Artikel 25

Elk Lid moet in verband met de accommodatie, de voeding en het drinkbaar water aan boord van de onder zijn vlag varende vissersschepen een wetgeving of andere maatregelen aannemen.

Artikel 26

Elk Lid moet een wetgeving of andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat de accommodatie aan boord van de onder zijn vlag varende vissersvaartuigen van voldoende kwaliteit en afmetingen moet zijn en dat zij fatsoenlijk uitgerust moet zijn voor de dienst van het vaartuig en voor de periode dat de vissers aan boord zijn. In het bijzonder slaan die maatregelen, naargelang van het geval, op de volgende punten:

- (a) goedkeuring van de bouwplannen of verbouwingsplannen van de vissersvaartuigen, op het stuk van de accommodatie;
- (b) onderhoud van de accommodatie en van de kombuis in de algemene zin van hygiëne, veiligheid, gezondheid en comfort;
- (c) verluchting, verwarming, koeling en verlichting;
- (d) demping van overmatig lawaai en overmatige trillingen;
- (e) locatie, afmetingen, bouwmaterialen, meubilair en uitrusting van de kooien, refters en andere accommodatieruimten;
- (f) sanitaire accommodatie met toiletten en wasaccommodatie met voldoende koud en warm water;
- (g) procedures voor het onderzoeken van de klachten over de accommodatieomstandigheden die niet beantwoorden aan de voorschriften van dit Verdrag.

Artikel 27

Elk Lid moet een wetgeving of andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat:

- (a) de aan boord meegevoerde en opgediende etenswaren van een voldoende voedingswaarde, kwaliteit en in voldoende grote hoeveelheden beschikbaar moeten zijn ;

- (b) het drinkbaar water van voldoende kwaliteit en in voldoende grote hoeveelheden beschikbaar moet zijn;
- (c) de etenswaren en het drinkbaar water die op het vissersvaartuig door de visserijreder worden verstrekt kosteloos moeten zijn voor de vissers. De kosten kunnen echter overeenkomstig de nationale wetgeving als exploitatiekosten worden gec recupereerd wanneer zulks is voorzien in een collectieve arbeidsovereenkomst waarin een variabel loon op basis van een procentueel aandeel van de bruto opbrengst van de gerealiseerde vangst is bedongen of wanneer zulks in de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij is opgenomen.

Artikel 28

1. De wetgeving of de andere door het Lid overeenkomstig artikel 25 tot 27 aangenomen maatregelen moeten volledige uitwerking geven aan bijlage III betreffende de accommodatie op de vissersvaartuigen. Bijlage III mag worden geamendeerd op de wijze zoals bepaald in artikel 45.
2. Een Lid dat niet in staat is om de bepalingen van bijlage III toe te passen mag, na overleg, in zijn wetgeving bepalingen of andere maatregelen aannemen die in wezen gelijkwaardig zijn aan die opgesomd in bijlage III, uitgezonderd de bepalingen die beantwoorden aan artikel 27.

DEEL VI. Medische verzorging, bescherming van de gezondheid en sociale zekerheid

Medische verzorging

Artikel 29

Elk Lid moet een wetgeving of andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat:

- a) de vissersvaartuigen een adequate medische uitrusting en medisch materiaal moeten meevoeren, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de plaats waar wordt gevist en de duur van de reis;
- b) de vissersvaartuigen ten minste een gekwalificeerd of opgeleid visser aan boord moeten hebben, die de eerste zorgen en andere soorten medische verzorging kan toedienen en die de medische uitrusting en het medisch materiaal kan gebruiken dat het vaartuig meevoert, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de plaats waar wordt gevist en de duur van de reis;
- c) de medische uitrusting en het medisch materiaal moeten vergezeld gaan van instructies en andere informatie in een taal en een presentatie die begrijpelijk zijn voor de in lid b) bedoelde visser of vissers;
- d) de vissersvaartuigen moeten uitgerust zijn met een radio- of satellietcommunicatiesysteem met personen of diensten aan wal die medisch advies kunnen geven, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de plaats waar wordt gevist en de duur van de reis;
- e) de vissers recht moeten hebben op geneeskundige verzorging aan wal en om daartoe bij ernstige verwondingen of zware ziekte te gepaste tijd te worden ontscheept.

Artikel 30

Voor de visserijvaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de zone waarbinnen wordt gevist en de duur van de reis, moet elk Lid een wetgeving of andere maatregelen aannemen waarin wordt bepaald dat:

- a) de bevoegde overheid het medisch materiaal en de medische uitrusting voorschrijft die aan boord beschikbaar moeten zijn;
- b) het medisch materiaal en de medische uitrusting die aan boord beschikbaar zijn, adequaat moeten worden onderhouden en op door de bevoegde overheid vastgelegde geregelde tijdstippen worden gecontroleerd door verantwoordelijken door haar aangesteld of erkend;
- c) de vaartuigen aan boord over een door de bevoegde overheid goedgekeurde medische gids of over de recentste editie van de “ *Internationale Medische Gids voor Schepen*” moeten beschikken;
- d) de vaartuigen op zee toegang moeten hebben tot een vooraf georganiseerde regeling van medische raadplegingen via de radio of via satelliet, met inbegrip van advies van specialisten op alle uren van de dag en de nacht;
- e) de vaartuigen aan boord een lijst moeten bijhouden van radio- of satellietstations via welke de medische raadplegingen kunnen geschieden;
- f) op een wijze overeenkomstig met de nationale wetgeving en praktijk van het Lid, de vissers aan boord of aan wal in een buitenlandse haven gratis medische verzorging moeten genieten.

VEILIGHEID EN GEZONDHEID OP HET WERK EN PREVENTIE VAN ARBEIDSONGEVALLEN

Artikel 31

Elk Lid moet een wetgeving of andere maatregelen aannemen betreffende:

- a) de voorkoming van arbeidsongevallen, beroepsziekten en werkgerelateerde risico's, met name risicobeheersing, opleiding en instructie van de vissers aan boord;
- b) de opleiding van de vissers in het gebruik van visgereedschap dat zij moeten gebruiken en de kennis van de vistechnieken die zij moeten beheersen;
- c) de verplichtingen van de visserijreders, de vissers en andere betrokkenen, rekening houdend met de veiligheid, de gezondheid van de vissers jonger dan 18 jaar;
- d) de aangifte van aan boord van de onder zijn vlag varende vissersvaartuigen gebeurde ongevallen en het verrichten van onderzoek naar die ongevallen;
- e) de samenstelling van paritair samengestelde comités voor veiligheid en gezondheid op het werk of, na overleg, van andere bevoegde instellingen .

Artikel 32

1. De voorschriften van dit artikel zijn van toepassing op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter die gewoonlijk meer dan drie dagen op zee blijven en, na overleg, op andere vaartuigen, rekening houdend met het aantal vissers aan boord, de zone waarbinnen wordt gevist en de duur van de reis.

2. De bevoegde overheid moet:
 - a) na overleg, de visserijreder ertoe verplichten, overeenkomstig de nationale wetgeving, de collectieve arbeidsovereenkomsten en het nationale praktijk, aan boord procedures in te stellen ter voorkoming van arbeidsongevallen, verwondingen of werkgerelateerde ziekten, rekening houdend met de specifieke gevaren en risico's op het betrokken vaartuig;
 - b) eisen dat de visserijreders, de kapiteins, de vissers en de andere betrokkenen voldoende richtlijnen en aangepast opleidingsmateriaal krijgen, alsook alle andere relevante informatie aangaande de risico-evaluatie en –beheersing op het stuk van de veiligheid en gezondheid aan boord van vissersvaartuigen;
3. De visserijreders moeten :
 - a) erop toezien dat alle vissers aan boord aangepaste persoonlijke beschermingskledij en –middelen ontvangen;
 - b) erop toezien dat alle vissers aan boord een door de bevoegde overheid erkende basisopleiding Veiligheid hebben genoten: de bevoegde overheid kan echter een schriftelijke afwijking verlenen voor de vissers die kunnen aantonen over een gelijkwaardige kennis en ervaring te beschikken;
 - c) erop toezien dat de vissers voldoende en behoorlijk vertrouwd zijn met de uitrusting en het gebruik daarvan, de daarop betrekking hebbende veiligheidsmaatregelen inbegrepen, vóór zij die uitrusting gebruiken of aan de voormelde operaties deelnemen.

Artikel 33

De risico-evaluatie met betrekking tot het vissen geschiedt, volgens het geval, in samenwerking met de vissers of hun vertegenwoordigers.

Sociale Zekerheid

Artikel 34

Elk Lid ziet erop toe dat de gewoonlijk op zijn grondgebied verblijvende vissers en de personen te hunnen laste, in de mate waarin zulks voorzien is in de nationale wetgeving, in het kader van de sociale zekerheid bescherming genieten tegen niet minder gunstige voorwaarden dan die welke gelden voor de overige op zijn grondgebied verblijvende werknemers, de loontrekkenden of de zelfstandigen inbegrepen.

Artikel 35

Elk Lid verbindt er zich toe, in functie van de nationale toestand, maatregelen te treffen om in het kader van de sociale zekerheid geleidelijk een volledige bescherming te waarborgen voor alle vissers die gewoonlijk op zijn grondgebied verblijven.

Artikel 36

De Leden moeten, in het kader van bilaterale of multilaterale akkoorden of andere regelingen conform de nationale wetgeving of praktijk, samenwerken met het oog op:

- a) het geleidelijk waarborgen van een volledige bescherming in het kader van de sociale zekerheid ten behoeve van de vissers, ongeacht hun nationaliteit, uitgaande van het beginsel van de gelijke behandeling;
- b) het behouden van de rechten inzake sociale zekerheid die alle vissers hebben verworven of die zij aan het verwerven zijn, ongeacht hun verblijfplaats.

Artikel 37

Ondanks de toekenning van de verantwoordelijkheden zoals bepaald in artikel 34, 35 en 36 kunnen de Leden, via bilaterale of multilaterale akkoorden of via in het kader van regionale organisaties voor economische integratie aangenomen bepalingen, andere regels opleggen met betrekking tot de voor de vissers geldende sociale-zekerheidswetgeving.

BESCHERMING BIJ WERKGERELATEERDE ZIEKTE, VERWONDING OF OVERLIJDEN

Artikel 38

1. Overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk, neemt elk Lid maatregelen met het oog op de bescherming van de vissers bij werkgerelateerde ziekte, verwonding of overlijden.
2. In geval van verwonding ten gevolge van een arbeidsongeval of een beroepsziekte, moet de visser:
 - a) toegang krijgen tot aangepaste medische verzorging;
 - b) een vergoeding genieten overeenkomstig de voorschriften van de nationale wetgeving;
3. Rekening houdend met de kenmerken van de visserijsector, mag de in paragraaf 1 van dit artikel bedoelde bescherming worden gewaarborgd:
 - a) ofwel met een regeling die gebaseerd is op de aansprakelijkheid van de visserijreder;
 - b) ofwel met een regeling op basis van een verplichte vergoedingsverzekering van de werknemers of andere regelingen.

Artikel 39

1. Bij ontstentenis van nationale voor de vissers geldende bepalingen, neemt elk Lid een wetgeving of andere maatregelen aan die moeten garanderen dat de visserijreders de bescherming van de gezondheid en de medische verzorging van de vissers, op zee of in een buitenlandse haven, waarborgen van de vissers aangesteld of tewerkgesteld of werkend aan boord van een onder de vlag van het Lid varende vaartuig. Deze wetgeving of andere maatregelen moeten waarborgen, dat de visserijreders, tot de repatriëring van de visser, de kosten betalen voor de medische verzorging, inbegrepen de bijbehorende steun en materiële bijstand tijdens de medische behandeling in het buitenland.

2. De nationale wetgeving kan de visserijreder ontslaan van zijn aansprakelijkheid wanneer het ongeval niet bij de dienst op het vissersvaartuig heeft plaatsvonden of wanneer de ziekte of de invaliditeit is verborgen gehouden bij de aanwerving of wanneer het ongeval of de ziekte is toe te schrijven aan een opzettelijke fout van de visser.

DEEL VII NALEVING EN TOEPASSING

Artikel 40

Elk Lid oefent daadwerkelijk zijn rechtsmacht en zijn toezicht uit op de onder zijn vlag varende vaartuigen door een regeling uit te werken, met name, ter waarborging van de naleving van de voorschriften van dit Verdrag, waar nodig, via inspecties, rapportering, monitoring, klachtenprocedure, opvolging, aangepaste bestraffing, correctieve maatregelen, overeenkomstig de nationale wetgeving .

Artikel 41

1. De Leden moeten eisen dat de vissersvaartuigen die langer dan 3 dagen op zee blijven en die :
 - a) een lengte hebben gelijk aan of langer dan 24 meter, of
 - b) gewoonlijk méér dan 200 zeemijl uit de kust van het Vlaggenland of uit de buitenste rand van het continentaal plat varen als dat verder uit de kustlijn is gelegen,een door de bevoegde overheid afgegeven, geldig document aan boord hebben waarin wordt bevestigd dat zij door de bevoegde overheid of in diers naam zijn geïnspecteerd met het oog op het vaststellen van hun conformiteit aan de bepalingen van dit Verdrag betreffende de levens- en werkomstandigheden aan boord.
2. De geldigheidstermijn van dit document kan samenvallen met dat van een nationaal of internationaal veiligheidscertificaat voor vissersvaartuigen maar mag in geen geval vijf jaar overschrijden.

Artikel 42

1. De bevoegde overheid stelt een voldoende aantal geschoolde inspecteurs aan om zich van de verantwoordelijkheden die haar krachtens artikel 41 zijn toevertrouwd te kwijten.
2. Bij het opzetten van een doeltreffend inspectiesysteem van de levens- en werkomstandigheden aan boord van vissersvaartuigen, kan een Lid, zonodig, overheidsinstelling en of andere door hem als bevoegd erkende en onafhankelijke organisaties machtigen om inspecties uit te voeren en getuigschriften af te geven. In alle gevallen blijft het Lid volledig verantwoordelijk voor de inspectie en het afgeven van de daarmee verband houdende getuigschriften met betrekking tot de levens- en werkomstandigheden aan boord van de onder zijn vlag varende vissersvaartuigen.

Artikel 43

1. Indien een Lid een klacht ontvangt of het bewijs krijgt dat een onder zijn vlag varende vissersvaartuig de voorschriften van het Verdrag niet naleeft, neemt het de nodige maatregelen om de zaak te onderzoeken en ervoor te zorgen dat het nodige wordt gedaan om aan de vastgestelde tekortkomingen te verhelpen.
2. Als een Lid in wiens haven een vissersvaartuig in de loop van de afwikkeling van de normale activiteiten of omwille van exploitatieredenen heeft aangelegd, een klacht ontvangt of het bewijs krijgt dat het bewuste vissersvaartuig niet conform is met de voorschriften van dit Verdrag, dan kan dat Lid aan het Vlaggenland een rapport bezorgen, waarvan kopie aan de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, en de nodige maatregelen treffen om de toestand aan boord, die een manifest gevaar oplevert voor de veiligheid en de gezondheid, recht te zetten.
3. Als het Lid overeenkomstig paragraaf 2 van dit artikel maatregelen neemt, moet het daar de meest nabije vertegenwoordiger van het Vlaggenland onverwijld van op de hoogte brengen en deze verzoeken daarbij, zo mogelijk, aanwezig te zijn. Het moet het vaartuig niet onnodig aan de ketting leggen of ophouden.
4. Ten behoeve van dit artikel kan de klacht uitgaan van een visser, een beroepsorganisatie, een vereniging, een vakbond of, meer algemeen, van eenieder die belang heeft bij de veiligheid van het vaartuig, de risico's met betrekking tot de veiligheid en de gezondheid van de vissers inbegrepen.
5. Dit artikel geldt niet voor klachten die een Lid duidelijk ongegrond acht.

Artikel 44

Elk Lid past dit Verdrag toe zodat wordt gewaarborgd dat onder de vlag van landen die het Verdrag niet hebben geratificeerd varende vissersvaartuigen geen gunstigere behandeling genieten dan die welke geldt voor onder de vlag van landen die het Verdrag wél hebben geratificeerd varende schepen.

DEEL VIII. AMENDEMENTEN VAN DE BIJLAGEN I, II EN III

Artikel 45

1. Onder voorbehoud van de relevante bepalingen van dit Verdrag, kan de Internationale Arbeidsconferentie de Bijlagen I, II en III bij dit Verdrag amenderen. De Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau kan op de agenda van de Conferentie een vraag laten opnemen m.b.t. door de tripartiete vergadering van experts voorgestelde amendementen. Voor de aanneming van de amendementen is een tweederden meerderheid van stemmen vereist van de op de Conferentie aanwezige afgevaardigden, onder wie ten minste de helft Leden moeten zijn die het Verdrag hebben geratificeerd.
2. Elk overeenkomstig paragraaf 1 van dit artikel aangenomen amendement wordt zes maanden na de datum van de goedkeuring ervan van kracht voor alle Leden die dit Verdrag hebben geratificeerd, tenzij het betrokken Lid de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau een schriftelijke kennisgeving heeft bezorgd waarin wordt gepreciseerd dat het artikel wat hem betreft niet van kracht wordt of pas later van kracht zal worden na een amendement zijnerzijds.

DEEL IX. SLOTBEPALINGEN

Artikel 46

Dit Verdrag herziet het Verdrag (nr. 112) betreffende de minimumleeftijd (visserij) uit 1959, het verdrag (nr. 113) betreffende het geneeskundig onderzoek van de vissers uit 1959, het verdrag (nr. 114) betreffende de arbeidsovereenkomst van vissers uit 1959 en het verdrag (nr. 126) betreffende de accommodatie aan boord van vissersschepen uit 1966.

Artikel 47

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden medegedeeld aan de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem geregistreerd.

Artikel 48

1. Dit Verdrag is slechts verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie die hun bekrachtiging door de Directeur-generaal hebben doen registreren.
2. Het treedt in werking twaalf maanden na de datum waarop de bekrachtigingen van tien Leden, waaronder 8 Kuststaten, door de Directeur-generaal zijn geregistreerd.
3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor ieder Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 49

1. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na afloop van een termijn van tien jaar na de datum waarop het Verdrag voor het eerst in werking is getreden, door middel van een aan de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht één jaar na de datum waarop zij is geregistreerd.
2. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en dat niet binnen één jaar na afloop van de termijn van tien jaar, zoals vermeld in de voorgaand paragraaf, gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, is voor een nieuwe termijn van tien jaar gebonden en kan daarna dit Verdrag opzeggen in het eerste jaar van elke nieuwe periode van tien jaar op de voorwaarden voorzien in dit artikel.

Artikel 50

1. De Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden van de Organisatie zijn medegedeeld.
2. Bij de kennisgeving aan de Leden van de Organisatie van de registratie van de laatste voor de inwerkingtreding van dit Verdrag vereiste bekrachtiging, vestigt de Directeur-generaal de aandacht van de Leden van de Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 51

De Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties mededeling, ten behoeve van de registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen die door de Directeur-generaal werden geregistreerd.

Artikel 52

De Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau brengt telkens wanneer deze dit noodzakelijk acht, aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen, daarbij ook rekening houdend met de bepalingen van artikel 45 .

Artikel 53

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt houdende wijziging van het huidige Verdrag, zal, tenzij het nieuwe Verdrag anders bepaalt:
 - a) de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, van rechtswege de onmiddellijke opzegging van dit Verdrag ten gevolge hebben, ongeacht de bepalingen van artikel 49 hierboven, onder voorbehoud evenwel dat het nieuwe verdrag houdende herziening, in werking is getreden;
 - b) met ingang van de datum waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, kan dit Verdrag niet langer door de Leden worden bekrachtigd.
2. Dit Verdrag blijft in ieder geval naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het hebben bekrachtigd en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet zouden bekrachtigen.

Artikel 54

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk gezaghebbend.

BIJLAGE I

GELIJKWAARDIGHEID DER MATEN

Ten behoeve van dit Verdrag, wanneer de bevoegde overheid, na overleg, beslist de lengte over alles (LOA) veeleer dan de lengte (L) als meetcriterium te gebruiken :

- a) wordt een lengte over alles (LOA) van 16,5 meter beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 15 meter ;
- b) wordt een lengte over alles (LOA) van 26,5 meter beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 24 meter ;
- c) wordt een lengte over alles (LOA) van 50 meter beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 45 meter ;

BIJLAGE II

ARBEIDSOVEREENKOMST WEGENS SCHEEPSDIENST VOOR DE ZEEVISSERIJ

Een arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de zeevisserij moet volgende vermeldingen omvatten, behalve wanneer het vermelden van één of meer van die gegevens overbodig is omdat de kwestie op een andere wijze, in de nationale wetgeving of eventueel in een collectieve arbeidsovereenkomst, wordt geregeld :

- a) de naam en voornamen van de visser, de geboortedatum of de leeftijd, alsook de geboorteplaats;
- b) de plaats en de datum van het sluiten van de arbeidsovereenkomst;
- c) de aanduiding van het (de) vissersvaartuig(en) en het registratienummer van het/de vissersvaartuig(en) aan boord waarvan de visser zich verbindt te gaan werken;
- d) de naam van de werkgever of visserijreder of andere bij de overeenkomst betrokken partij;
- e) de reis (reizen) die moeten worden ondernomen, als die op het moment van het sluiten van de arbeidsovereenkomst reeds vastliggen;
- f) de functie waarvoor de visser wordt aangeworven of waaraan hij wordt tewerkgesteld;
- g) zo mogelijk, de datum waarop en de plaats waar de visser zich aan boord moet aanbieden om zijn dienst aan te vangen;
- h) het proviand dat de visser moet krijgen, behalve wanneer de nationale wetgeving een andere regeling voorschrijft;
- i) het bedrag van het loon van de visser, of indien hij betaald wordt naar aandeel, het percentage van zijn aandeel en de berekeningswijze ervan, of nog indien een gemengde beloningsregeling wordt toegepast, het bedrag van het loon, het percentage van zijn aandeel en de berekeningswijze daarvan, als ook ieder overeengekomen minimumloon;
- j) de beëindiging van de arbeidsovereenkomst en de voorwaarden die daarmee samenhangen;
 - i) wanneer de arbeidsovereenkomst voor een bepaalde tijd is gesloten, de voor de beëindiging vastgestelde datum ;
 - ii) wanneer de overeenkomst per reis is gesloten, de voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst afgesproken haven van bestemming en de termijn waarna de visser wordt afgemonsterd na aankomst op die bestemming;
 - iii) wanneer de arbeidsovereenkomst voor een onbepaalde tijd is gesloten, de voorwaarden waaronder elke partij de overeenkomst kan opzeggen, en de vereiste opzegtermijn, die voor de werkgever, de visserijreder of andere partij niet korter mag zijn dan voor de visser;
- k) de bescherming in geval van ziekte, verwonding of overlijden van de visser in samenhang met zijn dienst;
- l) het jaarlijks betaald verlof of, eventueel, de berekeningsformule daarvoor;
- m) de prestaties m.b.t. de gezondheid en de sociale zekerheid ten behoeve van de visser die, naargelang van het geval, door de werkgever, de visserijreder of een andere bij de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst voor de visserij betrokken partij moeten worden gewaarborgd;
- n) het recht van de visser op repatriëring;
- o) eventueel een verwijzing naar de collectieve arbeidsovereenkomst;
- p) de minimum rustpauzes overeenkomstig de nationale wetgeving of andere maatregelen;
- q) alle andere door de nationale wetgeving vereiste vermeldingen.

BIJLAGE III

ACCOMMODATIE AAN BOORD VAN DE VISSERSVAARTUIGEN

Algemene bepalingen

1. Ten behoeve van deze bijlage:
 - a) wordt onder “nieuw vissersvaartuig” verstaan, een vaartuig waarvoor:
 - i) het contract inzake de bouw of de ingrijpende verbouwing is gesloten op of na de datum dat het Verdrag voor het bedoelde Lid in werking is getreden ; of
 - ii) het contract inzake de bouw of de ingrijpende verbouwing is gesloten vóór de datum dat het Verdrag voor het bedoelde Lid in werking is getreden, en dat is opgeleverd drie jaar of méér na die datum; of
 - iii) bij ontstentenis van een bouwcontract op de datum van de inwerkingtreding van het Verdrag voor het bedoelde Lid of na die datum:
 - met het leggen van de kiel is begonnen, of
 - met de bouw is begonnen van het identificeerbaar specifiek vaartuig
 - met de montage is begonnen van ten minste 50 ton of 1 percent van de geraamde massa van al de structurele materialen, als die waarde lager is;
 - b) wordt onder “bestaand vissersvaartuig” verstaan, een vaartuig dat geen nieuw vissersvaartuig is.
2. De volgende bepalingen zijn van toepassing op alle nieuwe, van een dek voorziene vissersvaartuigen, uitgezonderd die welke overeenkomstig artikel 3 van het Verdrag zijn uitgesloten. De bevoegde overheid kan, na overleg, de voorschriften van deze bijlage ook toepassen op de bestaande vaartuigen, wanneer en voor zover zij zulks redelijk en haalbaar acht.
3. De bevoegde overheid kan, na overleg, afwijkingen op de bepalingen van deze Bijlage toestaan voor vissersvaartuigen die normaal minder dan 24 uur op zee blijven, als de vissers niet aan boord verblijven wanneer het vaartuig in de haven ligt. Bij dergelijke vaartuigen moet de bevoegde overheid erop toezien dat de vissers kunnen beschikken over aangepaste voorzieningen voor hun rust, voeding en hygiëne.
4. Elke door een Lid krachtens paragraaf 3 van deze Bijlage toegestane afwijking moet aan het Internationaal Arbeidsbureau overeenkomstig artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie worden gemeld.
5. De voorschriften die gelden voor vaartuigen van een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, kunnen worden toegepast op vaartuigen met een lengte tussen 15 en 24 meter wanneer de bevoegde overheid zulks, na overleg, redelijk en haalbaar acht.
6. De aan boord van “feeder”-vaartuigen zonder aangepaste accommodatie of sanitaire installaties tewerkgestelde vissers kunnen gebruik maken van de accommodatie van het visserijmoederschap.
7. De Leden kunnen de bepalingen van deze bijlage met betrekking tot het lawaai en de trillingen, de verluchting, de verwarming en de klimaatregeling en de verlichting uitbreiden tot de afgesloten werkplekken en de opslagruimten indien, na overleg, een dergelijke uitbreiding wenselijk wordt geacht en dit de arbeidsomstandigheden en de verwerking of de kwaliteit van de vangst niet negatief beïnvloedt.

8. Het gebruik van de bruto tonnenmaat bedoeld in artikel 5 van het Verdrag geldt enkel voor de hierna gespecificeerde paragrafen: 14,37,38,41,43,46,49,53,55,61,64,65 en 67. Indien de bevoegde overheid, na overleg, beslist hiervoor bruto tonnenmaat te gebruiken als meetcriterium, wordt :
- a) een bruto tonnenmaat van 75 bt beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 15 meter of een lengte over alles (LOA) van 16,5 meter;
 - b) een bruto tonnenmaat van 300 bt beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 24 meter of een lengte over alles (LOA) van 26,5 meter;
 - c) een bruto tonnenmaat van 950 bt beschouwd als gelijkwaardig aan een lengte (L) van 45 meter of een lengte over alles (LOA) van 50 meter;

Planning en toezicht

9. Wanneer een nieuw vaartuig wordt gebouwd of de accommodatie voor de bemanning aan boord van het vaartuig wordt verbouwd, moet de bevoegde overheid telkens natrekken of dat vaartuig conform is met de voorschriften van deze bijlage. De bevoegde overheid moet, in de mate van het mogelijke, eisen dat een vaartuig waarvan de accommodatie voor de bemanning substantieel werd gewijzigd conform is met de voorschriften van deze bijlage en dat een vaartuig dat wordt omgevlagd en gaat varen onder de vlag van de Lidstaat conform is met de overeenkomstig paragraaf 2 van de voornoemde bijlage geldende voorschriften van deze bijlage .
10. In situaties zoals bedoeld in paragraaf 9 van deze bijlage, voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet de bevoegde overheid vragen dat gedetailleerde plannen van de accommodatie voor de bemanning en informatie daaromtrent ter goedkeuring aan de bevoegde overheid of aan een daartoe gemachtigde entiteit worden voorgelegd.
11. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet de bevoegde overheid, telkens de accommodatie voor de bemanning werd verbouwd of substantieel werd gewijzigd, nagaan of die conform is met de voorschriften van de bijlage, en wanneer een vaartuig wordt omgevlagd en gaat varen onder de vlag van een Lidstaat, natrekken of dat vaartuig conform is met de overeenkomstig paragraaf 2 van de voornoemde bijlage geldende voorschriften van deze bijlage. De bevoegde overheid kan, indien zij zulks opportuun vindt, bijkomende inspecties uitvoeren van de accommodatie voor de bemanning.
12. Wanneer een vaartuig wordt omgevlagd gelden alle, overeenkomstig de bepalingen van de paragrafen 15,39,47 of 62 van deze bijlage door de bevoegde overheid van de Lidstaat onder wiens vlag het vaartuig tot dan heeft gevaren mogelijk opgelegde voorschriften niet langer voor dat vaartuig.

Design en bouw

Stahoogte

13. Alle accommodatieruimten hebben voldoende stahoogte. In ruimten waarin vissers langere tijd moeten rechtop staan, wordt de minimum stahoogte door de bevoegde overheid voorgeschreven.
14. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, bedraagt de minimum toegestane stahoogte in alle accommodatieruimten waarin volledig vrij moet kunnen bewegen worden, niet minder van 200 centimeter.

15. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 14, kan de bevoegde overheid, na overleg, beslissen dat de minimum stahoogte niet minder dan 190 centimeter mag bedragen in om het even welke accommodatieruimte, of gedeelte van een accommodatieruimte, waar zij er zich van heeft vergewist dat zulks redelijk is en niet zal leiden tot ongemak voor de vissers.

Openingen naar en tussen de accommodatieruimten

16. Directe openingen naar of tussen de slaapruimten en de visruimen en de machinekamers, behalve als het om nooduitgangen gaat, zijn verboden. In de mate dat zulks redelijk en haalbaar is, worden directe openingen naar en tussen slaapruimten en kombuizen, voorraadkamers, droogruimten of gemeenschappelijke sanitaire installaties vermeden, tenzij uitdrukkelijk anders bepaald.
17. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, zijn, behalve als het om nooduitgangen gaat, directe openingen tussen of naar de slaapruimten en de visruimen en de machinekamers, de kombuizen, de voorraadkamers, de droogruimten of de gemeenschappelijke sanitaire installaties verboden; het gedeelte van de wanden die deze lokalen scheiden van de slaapruimten en de externe wanden moet behoorlijk zijn opgebouwd in staal of een ander gehomologeerd materiaal en water- en gasdicht zijn. Deze bepaling sluit de mogelijkheid niet uit dat sanitaire ruimten door twee kooien worden gedeeld.

Isolatie

18. De isolatie van de accommodatie voor de bemanning moet adequaat zijn; de voor de wanden, panelen, binnenbekleding, alsook voor de vloerbekledingen en de afdichtingen gebruikte materialen moeten aan het gebruik dat ervan wordt gemaakt zijn aangepast en borg staan voor een gezonde omgeving. De accommodatie moet zijn uitgerust met voldoende waterafvoervoorzieningen.

Overige

19. Alle mogelijke middelen moeten worden ingezet om te voorkomen dat vliegen en andere insecten in de leefruimten van vissersvaartuigen binnendringen, met name wanneer die in door muggen geteisterde gebieden vissen.
20. Alle accommodatieruimten voor de bemanning moeten van nooduitgangen voorzien zijn.

Lawaai en trillingen

21. De bevoegde overheid neemt maatregelen om overdadig lawaai en overdadige trillingen in de accommodatieruimten voor de bemanning te beperken, voor zover zulks, conform relevante internationale normen, haalbaar is.
22. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, neemt de bevoegde overheid normen aan inzake het lawaai en de trillingen in de leefruimten ten einde aldus de vissers adequaat te beschermen tegen de schadelijke gevolgen van lawaai en trillingen, inzonderheid van door lawaai en trillingen geïnduceerde vermoeidheid.

Verluchting

23. De leefruimten moeten worden verlucht rekening houdend met de klimatologische omstandigheden. Het verluchtingssysteem moet een voldoende verluchting van de lokalen mogelijk maken wanneer de vissers aan boord zijn.
24. Het verluchtingssysteem moet zodanig zijn ontworpen of andere maatregelen moeten worden genomen om de niet-rokers te beschermen tegen tabaksrook.
25. Vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter moeten in de accommodatieruimten zijn uitgerust met een regelbaar verluchtingssysteem, waarmee de lucht in een bevredigende conditie kan worden gehouden en waarmee in alle weers- en klimaatsomstandigheden voldoende luchtcirculatie kan worden gewaarborgd. De verluchtingssystemen moeten permanent werken wanneer de vissers aan boord zijn.

Verwarming en klimaatregeling

26. De accommodatieruimten worden adequaat verwarmd, rekening houdend met de klimaatsomstandigheden.
27. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, zorgt een aangepast verwarmingssysteem voor een adequate verwarming, behalve op vaartuigen die uitsluitend in tropische klimaatzones vissen. Het verwarmingssysteem moet in alle omstandigheden warmte geven volgens de behoeften en het moet werken wanneer de vissers aan boord verblijven of werken, en wanneer de omstandigheden zulks vereisen.
28. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, behalve op vaartuigen die in zones vissen waar de gematigde klimaatsomstandigheden zulks niet noodzakelijk maken, moeten de accommodatieruimten, de brug, de radiokamer en alle gecentraliseerde machinecontrolekamers met een klimaatregeling worden uitgerust.

Verlichting

29. Alle accommodatieruimten moeten uitgerust worden met een adequate verlichting.
30. In de mate van het mogelijke moeten de accommodatieruimten, behalve met kunstmatig licht ook met natuurlijk licht worden verlicht. Wanneer slaapruimten beschenen worden door natuurlijk licht, moet er ook een systeem worden aangebracht dat het mogelijk maakt dat natuurlijk licht af te schermen.
31. Elke kooi moet, bovenop de gewone verlichting van de slaapruimte, ook uitgerust zijn met een leeslampje.
32. De slaapruimten moeten uitgerust zijn met een noodverlichting.
33. De refters, gangen of andere ruimten die gebruikt worden of kunnen worden als nooduitgang van een vaartuig en die niet zijn uitgerust met een noodverlichting, moeten van een permanente nachtverlichting zijn voorzien.
34. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moeten de accommodatieruimten worden verlicht overeenkomstig een door de bevoegde overheid opgelegde norm. Op alle plaatsen in de accommodatieruimten waar vrij kan worden rondgelopen, moet de minimumnorm van die verlichting een persoon met een normaal gezichtsvermogen, bij helder weer, in staat stellen een gewone gedrukte krant te lezen.

Slaapruimten

Algemene bepalingen

35. Wanneer het design, de afmetingen of het gebruik van het vaartuig zulks toelaten, moet de slaapaccommodatie zodanig zijn gesitueerd dat het stampen en het versnellen van het vaartuig zo min mogelijk voelbaar zijn maar zij mag in geen geval vóór het aanvaringsschot zijn gelegen.

Vloeroppervlakte

36. Het aantal personen per slaapruimte en de vloeroppervlakte per persoon, de ruimte ingenomen door de kooien en de kastjes uitgezonderd, moeten de vissers aan boord afdoende ruimte en comfort bieden, rekening houdend met de bediening van het vaartuig.
37. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 maar korter dan 45 meter, bedraagt de vloeroppervlakte per persoon in de slaapruimte, de ruimte ingenomen door de kooien en de kastjes uitgezonderd, niet minder dan 1,5 vierkante meter.
38. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 45 meter bedraagt de vloeroppervlakte per persoon in de slaapruimte, de ruimte ingenomen door de kooien en de kastjes uitgezonderd, niet minder dan 2 vierkante meter.
39. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 37 en 38, kan de bevoegde overheid, na overleg, beslissen dat de minimum toegestane vloeroppervlakte per persoon in de slaapruimten, de ruimte ingenomen door de kooien en de kastjes uitgezonderd, niet minder zal bedragen dan, respectievelijk, 1,0 en 1,5 vierkante meter, indien de bevoegde overheid oordeelt dat dit redelijk is en niet zal leiden tot ongemak voor de vissers.

Aantal personen per slaapruimte

40. In de mate dat het nergens elders uitdrukkelijk anders wordt bepaald, mag het aantal personen per slaapruimte nooit zes overtreffen.
41. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, mag het aantal personen per slaapruimte vier nooit overtreffen. De bevoegde overheid kan in sommige gevallen met betrekking tot deze bepaling afwijkingen verlenen, indien de afmetingen en het type of het voorgenomen gebruik van het vaartuig deze niet redelijk of niet haalbaar maken.
42. In de mate dat het nergens elders uitdrukkelijk anders wordt bepaald, zal (zullen), waar mogelijk, aparte slaapruimte(n) worden ingericht ten behoeve van de officieren.
43. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter wordt ten behoeve van de officieren, indien mogelijk, in eenpersoonsslaapruimten voorzien en in geen geval telt een dergelijke slaapruimte méér dan twee kooien. De bevoegde overheid kan in sommige gevallen met betrekking tot deze bepaling afwijkingen verlenen, indien de afmetingen en het type of het voorgenomen gebruik van het vaartuig deze niet redelijk of niet haalbaar maken.

Overige

44. Het maximum aantal personen dat mag worden gehuisvest in elke slaapruijnte moet in die slaapruijnte leesbaar en onuitwisbaar op een makkelijk raadpleegbare plaats worden aangegeven.
45. Individuele kooien van voldoende afmeting moeten ter beschikking worden gesteld. De matrassen moeten zijn vervaardigd van geschikt materiaal.
46. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moeten de minimum binnenmaten van de kooien niet minder bedragen dan 198 op 80 centimeter.
47. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 46, kan de bevoegde overheid, na overleg, beslissen dat de minimum binnenmaten van de kooien niet minder mogen bedragen dan 190 op 70 centimeter, indien de bevoegde overheid zich ervan heeft vergewist dat zulks redelijk is en niet zal leiden tot ongemak voor de vissers.
48. De slaapruijnten moeten zodanig worden uitgetekend en uitgerust dat zij de bewoners een redelijk comfort waarborgen en dat het onderhoud erdoor wordt vergemakkelijkt. De uitrusting ervan bestaat uit kooien, individuele kastjes die volstaan voor het opbergen van kleding en andere persoonlijke bezittingen en een aangepast schrijfvlak.
49. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet in een schrijftafel met stoel worden voorzien.
50. De slaapaccommodatie moet in de mate van het mogelijke zodanig zijn gesitueerd en toegerust dat zowel ten behoeve van de mannen als van de vrouwen een passende privacy kan worden gewaarborgd.

Refters

51. De refters moeten zo kort mogelijk bij de kombuis, maar in geen geval vóór het aanvaringsschot, zijn gelegen.
52. De vaartuigen moeten beschikken over een voor de bediening aangepaste refteraccommodatie. In de mate dat het nergens elders uitdrukkelijk anders wordt bepaald, moet de refteraccommodatie, waar mogelijk, gescheiden zijn van de slaapkwartieren.
53. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet de refteraccommodatie gescheiden zijn van de slaapkwartieren.
54. De afmetingen en de uitrusting van elke refter moet volstaan voor het aantal personen die hem gelijktijdig moeten kunnen gebruiken.
55. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moeten een koelkast van een voldoende capaciteit en voorzieningen voor het maken van warme en koude dranken te allen tijde voor de vissers beschikbaar en toegankelijk zijn.

Badkuipen of douches, toiletten en wasbekkens

56. Ten behoeve van alle personen aan boord, moeten, aan de goede bediening van het vaartuig aangepaste sanitaire voorzieningen, met inbegrip van toiletten, wasbekkens en badkuipen of douches voorhanden zijn. Die installaties moeten voldoen aan de minimumnormen inzake gezondheid en hygiëne en aan redelijke kwaliteitsnormen.

57. De sanitaire accommodatie moet zo zijn opgevat dat de besmetting van andere ruimten in de mate van het mogelijke wordt geëlimineerd. De sanitaire accommodatie moet een redelijk niveau aan intimiteit waarborgen.
58. Koud en warm zoet water moet voor alle vissers en andere personen aan boord in voldoende hoeveelheden beschikbaar zijn om een voldoende hygiëne te waarborgen. De bevoegde overheid kan, na overleg, het minimum volume water vastleggen dat moet worden verstrekt.
59. Indien er is voorzien in sanitaire accommodatie, dan moet die naar buiten toe worden geventileerd, en op voldoende afstand liggen van de leefruimten.
60. Alle oppervlakken van de sanitaire accommodatie zijn dusdanig dat zij makkelijk en doeltreffend kunnen worden schoongemaakt. De vloeren zijn bedekt met een antislip vloerbekleding.
61. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, wordt ten behoeve van de vissers die geen ruimten bewonen die uitgerust zijn met een sanitaire accommodatie, ten minste voorzien in één badkuip of één douche, of beide en één toilet en één wasbekken per vier personen of minder.
62. Ongeacht de bepalingen van paragraaf 61, mag de bevoegde overheid, na overleg, beslissen dat er moet worden voorzien in ten minste één badkuip of één douche, of beide en één wasbekken per zes personen of minder, en één toilet per acht personen of minder, indien de bevoegde overheid oordeelt dat dit redelijk is en niet zal leiden tot ongemak voor de vissers.

Wasserijvoorzieningen

63. In de mate dat het nergens elders uitdrukkelijk anders wordt bepaald, moeten, volgens de behoeften en rekening houdend met de gebruiksomstandigheden van het vaartuig, voorzieningen voor het wassen en drogen van de kledij ter beschikking worden gesteld.
64. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet in adequate accommodatie voor het wassen, drogen en strijken van de kledij worden voorzien.
65. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 45 meter, moet in adequate accommodatie voor het wassen, drogen en strijken van de kledij worden voorzien in aparte lokalen, gescheiden van de slaapr ruimten, de refters en de toiletten. De lokalen moeten adequaat verlucht en verwarmd worden en voorzien van waslijnen of ander middelen die geschikt zijn om kledij te drogen.

Accommodatie ten behoeve van zieke en gewonde vissers

66. Telkens wanneer zulks nodig is, wordt een kooi ter beschikking gesteld van een zieke of gewonde visser.
67. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 45 meter, moet een aparte ziekenboeg worden ingericht. Het lokaal wordt correct uitgerust en in een hygiënische staat gehouden.

Overige accommodaties

68. Er moet worden voorzien in een buiten de slaapr ruimten gelegen, maar van daaruit makkelijk bereikbare ruimte om de kledij voor “zwaar weer” en de andere beschermende kledij op te hangen.

Bedlinnen, eetgerei, allerhande benodigdheden

69. Aangepast vaatwerk en bed- en ander linnen moet ter beschikking worden gesteld van alle vissers aan boord. De kostprijs voor het linnen kan echter worden gecupereerd als exploitatiekosten voor zover daarin is voorzien door een collectieve arbeidsovereenkomst of in de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst in de visserij van de vissers.

Vrijetijdsaccommodatie

70. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet in adequate accommodatie, uitrusting en diensten voor de vrije tijd ten behoeve van alle vissers aan boord worden voorzien. Eventueel mogen de refters voor vrijetijdsdoeleinden worden gebruikt.

Communicatie-installaties

71. In de mate van het mogelijke, moeten alle vissers aan boord redelijk en tegen een billijke prijs, die niet hoger mag zijn dan de volledige, door de reder betaalde prijs, toegang krijgen tot communicatie-installaties.

Kombuis en voorraadkamer

72. Aan boord moet kookapparatuur voorhanden zijn. In de mate dat zulks elders niet anders is bepaald, bevindt die apparatuur zich, indien mogelijk, in een aparte kombuis.
73. De kombuis, of de kookhoek wanneer in geen aparte kombuis is voorzien, moet voldoende ruim zijn, goed verlicht en verlucht worden en fatsoenlijk zijn uitgerust en onderhouden.
74. Vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter moeten over een aparte kombuis beschikken.
75. Propaan- of butaangasflessen die in de kombuis worden gebruikt bij het koken, moeten op het open dek worden bewaard onder een afscherming die is ontworpen om weerstand te bieden tegen externe warmtebronnen en schokken .
76. Om te voorkomen dat de voorraden gaan bederven moet worden voorzien in een adequate, droge, koele en goed verluchte ruimte voor het opslaan van een voldoende hoeveelheid proviand,. In de mate dat zulks elders niet uitdrukkelijk anders is bepaald, moeten daartoe eventueel koelkasten of andere middelen voor opslag bij lage temperatuur worden ingezet.
77. Op vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter moet worden gebruik gemaakt van een voorraadopslagplaats en een koelkast of van andere lokalen voor opslag bij lage temperatuur.

Voedsel en drinkbaar water

78. Er moet een voldoende voorraad drinkbaar water en voedsel aan boord zijn, rekening houdend met het aantal vissers en de duur en de aard van de reis. Bovendien moet het voedsel voldoende voedingswaarde hebben, van voldoende kwaliteit zijn en in voldoende grote hoeveelheden beschikbaar zijn en voldoende gevarieerd zijn, rekening houdend met de religieuze voorschriften en culturele gewoonten van de vissers.

79. De bevoegde overheid kan minimumnormen opleggen in verband met de hoeveelheid en de kwaliteit van het aan boord meegevoerde voedsel en water.

Vereisten op het stuk van hygiëne en netheid

80. De accommodatie moet in een schone en hygiënische staat worden gehouden en geen goederen noch waren bevatten die niet tot de persoonlijke bezittingen van de bewoners behoren of die niet bedoeld zijn voor hun veiligheid of redding.

81. De kombuis en de opslagaccommodatie voor voedsel moeten in een hygiënische staat worden gehouden.

82. Afval moet in hermetisch gesloten containers worden opgeslagen, zo nodig, uit de buurt van zones waar voedsel wordt gemanipuleerd.

Inspecties door de kapitein of onder het gezag van de kapitein

83. Voor vaartuigen met een lengte gelijk aan of langer dan 24 meter, moet de bevoegde overheid eisen dat door de kapitein of onder diens gezag frequent inspecties worden verricht om te waarborgen dat:

- a) de accommodatie schoon, hygiënisch en veilig is, en in behoorlijke staat wordt onderhouden;
- b) de water- en voedselvoorraden toereikend zijn;
- c) de kombuis, de voorraadkamers en de opslaguitrusting voor voedsel hygiënisch en goed onderhouden zijn.

Het resultaat van deze inspecties en de maatregelen die worden genomen om elke aldus ontdekte tekortkoming recht te zetten, worden te boek gesteld en kunnen worden geraadpleegd.

Afwijkingen

84. De bevoegde overheid kan, na overleg, afwijkingen toestaan op de bepalingen van deze Bijlage om zodoende, zonder discriminatie, rekening te kunnen houden met de belangen van de vissers met andere, bijzondere religieuze of sociale praktijken, op voorwaarde dat die afwijkingen niet leiden tot omstandigheden die over het algemeen gesproken minder gunstig zouden zijn dan die welke zouden gelden bij de tenuitvoerlegging van deze Bijlage.